

PUBLIKATIEBLAD

VAN DE

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

29 JULI 1964

UITGAVE IN DE NEDERLANDSE TAAL

7e JAARGANG No. 121

INHOUD

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

MEDEDELINGEN

DE RAAD

64/432/EEG:

Richlijn van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens 1977/64

Raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité inzake de ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens 2009/64

64/433/EEG:

Richlijn van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees 2012/64

Raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité inzake de ontwerp-richtlijn van de Raad inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees 2024/64

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

MEDEDELINGEN

DE RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1964

inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens

(64/432/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat Verordening no. 20 van de Raad, houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽³⁾, reeds van toepassing is en dat een soortgelijke verordening is voorzien voor de sector rundvlees; dat deze verordeningen eveneens betrekking hebben op het handelsverkeer in levende dieren;

Overwegende dat bij Verordening no. 20 van de Raad de talrijke traditionele beschermende maatregelen aan de grens worden vervangen door een uniform stelsel, dat met name is bestemd om het intracommunautaire handelsverkeer te vergemakkelijken; dat de verordening die is voorzien voor rundvlees eveneens is gericht op de opheffing van de belemmeringen van dit handelsverkeer;

Overwegende dat de toepassing van bovengenoemde verordeningen niet de verwachte uitwerking zal hebben, zolang het intracommunautaire handelsverkeer van runderen en varkens wordt belemmerd door de in de Lid-Staten bestaande ongelijkheid op het gebied van de veterinairrechtelijke voorschriften;

Overwegende dat het, ter opheffing van deze ongelijkheid noodzakelijk is in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en naast de reeds vastgestelde of in voorbereiding zijnde verordeningen houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten, maatregelen te treffen; dat het derhalve noodzakelijk is de veterinairrechtelijke voorschriften van de Lid-Staten nader tot elkaar te brengen;

⁽¹⁾ PB no. 61 van 19. 4. 1963, blz. 1254/63.

⁽²⁾ Zie blz. 2009/64 van dit Publikatieblad.

⁽³⁾ PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 945/62.

Overwegende dat het recht dat de Lid-Staten toekomt uit hoofde van artikel 36 van het Verdrag om de verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer te handhaven, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van personen en dieren, hen niet ontslaat van de verplichting om de bepalingen waarop deze verboden en beperkingen berusten, nader tot elkaar te brengen, voor zover de tussen deze voorschriften bestaande ongelijkheid een belemmering vormt voor de verwezenlijking en de werking van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat, in het kader van dit nader tot elkaar brengen, aan het land van verzending de verplichting moet worden opgelegd erop toe te zien dat de voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde fok-, gebruiks- en slachtrunderen en fok-, gebruiks- en slachtvarkens, de plaatsen van herkomst en inlading van deze dieren, alsmede de vervoermiddelen, aan bepaalde gezondheidseisen voldoen om te voorkomen dat deze dieren tot verbreiding van besmettelijke ziekten aanleiding geven;

Overwegende dat het noodzakelijk is, ten einde de Lid-Staten zekerheid te kunnen bieden dat deze eisen in acht genomen worden, te voorzien in de afgifte door een officiële dierenarts van een gezondheidscertificaat, dat de dieren begeleidt tot de plaats van bestemming;

Overwegende dat de Lid-Staten het recht moeten hebben om de overbrenging van runderen en varkens naar hun grondgebied te weigeren, wanneer wordt vastgesteld dat deze aan een besmettelijke ziekte lijden of ervan worden verdacht daaraan te lijden, of ook wanneer zij, hoewel zij zelf daaraan niet lijden, deze ziekte kunnen overbrengen, of wanneer zij niet aan de communautaire veterinaire rechtelijke voorschriften voldoen;

Overwegende dat het niet gerechtvaardigd is de Lid-Staten toe te staan de overbrenging naar hun grondgebied van runderen en varkens te weigeren om andere dan veterinaire rechtelijke redenen en dat derhalve aan de afzender of zijn lasthebber desgevraagd de mogelijkheid moet worden geboden om de dieren terug te zenden naar het land van verzending, indien deze redenen zich daar niet tegen verzetten;

Overwegende dat de afzender of zijn lasthebber, alsmede de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending in kennis dienen te worden gesteld van de gronden waarop een verbod of beperking berust, ten einde de betrokkenen in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de redenen daarvan;

Overwegende dat de afzender, in geval van een geschil tussen hem en de autoriteit van het land

van bestemming over de juistheid van een verbod of beperking in staat dient te worden gesteld, het advies in te winnen van een veterinaire deskundige, gekozen uit een door de Commissie opgestelde lijst;

Overwegende dat het mogelijk is gebleken de algemene bepalingen van deze richtlijn in sommige gevallen en voor bepaalde categorieën te versoepelen, zonder dat dit op sanitair gebied gevaar met zich brengt, door de mogelijkheid te scheppen dat de Lid-Staten van bestemming algemene of bijzondere afwijkingen toestaan;

Overwegende dat op enige gebieden waarop zich bijzondere problemen voordoen, het nader tot elkaar brengen van de voorschriften der Lid-Staten eerst na een nader onderzoek verwezenlijkt kan worden;

Overwegende dat voor de bijlagen B tot en met D een vereenvoudigde wijzigingsprocedure moet worden voorzien, daar de daarin opgenomen voorschriften van technische aard zijn en aan verandering onderhevig zijn; dat het daarom aan de Commissie moet worden toevertrouwd deze wijzigingen tot stand te brengen na raadpleging van de Lid-Staten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft betrekking op het intracommunautaire handelsverkeer in fok-, gebruiks- en slachtrunderen en fok-, gebruiks- en slachtvarkens.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) *bedrijf*: landbouwbedrijf of onder officieel toezicht staande handelaarstal die zijn gelegen op het grondgebied van een Lid-Staat, waar gewoonlijk fok-, gebruiks- en slachtdieren worden gehouden of opgefokt;

b) *slachtdieren*: runderen en varkens die zijn bestemd om onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming rechtstreeks te worden geleid naar het slachthuis of naar een naast een slachthuis gelegen markt waarvoor de regeling geldt dat alle dieren, met name na afloop van de markt, uitsluitend mogen worden geleid naar een hiertoe door de bevoegde centrale autoriteit aangewezen slachthuis. In dit laatste geval moeten de dieren uiterlijk 72 uur nadat zij op de markt zijn gebracht in dit slachthuis worden geslacht;

c) *fok- en gebruiksdieren*: andere dan de sub b) genoemde runderen en varkens, met name fokdieren en dieren die zijn bestemd voor de melk- en vleesproductie of om als trekkracht te worden gebruikt;

d) *tuberculosevrij rund*: rund dat aan de in bijlage A, sub I 1, gestelde eisen voldoet;

e) *officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag*: rundveebeslag dat aan de in bijlage A, sub I 2, gestelde eisen voldoet;

f) *brucellosevrij rund*: rund dat aan de in bijlage A, sub II A 1, gestelde eisen voldoet;

g) *officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag*: rundveebeslag dan aan de in bijlage A, sub II A 2, gestelde eisen voldoet;

h) *brucellosevrij rundveebeslag*: rundveebeslag dat aan de in bijlage A, sub II A 3, gestelde eisen voldoet;

i) *brucellosevrij varken*: varken dat aan de in bijlage A, sub II B 1, gestelde eisen voldoet;

k) *brucellosevrij varkensbeslag*: varkensbeslag dat aan de in bijlage A, sub II B 2, gestelde eisen voldoet;

l) *gebied vrij van epidemische veeziekten*: gebied met een middellijn van 20 km, waarin zich volgens officiële vaststelling sedert ten minste 30 dagen voor de inlading:

- i) bij runderen: geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan,
- ii) bij varkens: geen enkel geval van mond- en klauwzeer, van varkenspest of besmettelijke varkensverlammingen (Teschener-ziekte) heeft voorgedaan;

m) *ziekte waarvoor een aangifteplicht bestaat*: ziekte genoemd in bijlage E;

n) *officiële dierenarts*: door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat aangewezen dierenarts;

o) *land van verzending*: Lid-Staat vanuit welke runderen en varkens naar een andere Lid-Staat worden verzonden;

p) *land van bestemming*: Lid-Staat naar welke runderen en varkens uit een andere Lid-Staat worden verzonden.

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat uit zijn gebied naar het gebied van een andere Lid-

Staat slechts runderen en varkens worden verzonden die voldoen aan de in lid 2 vastgestelde algemene voorwaarden, waarbij, in voorkomende gevallen, rekening wordt gehouden met het bepaalde in lid 7, alsmede aan de voor bepaalde soorten runderen en varkens in de leden 3 tot en met 6 vastgestelde bijzondere voorwaarden.

2. De in deze richtlijn bedoelde runderen en varkens moeten:

a) op de dag van de inlading geen enkel klinisch ziekteverschijnsel vertonen;

b) zijn aangekocht in een bedrijf dat officieel aan de volgende voorwaarden voldoet:

i) het moet zijn gelegen in het centrum van een gebied vrij van epidemische veeziekten,

ii) het moet sedert ten minste drie maanden voor de inlading vrij zijn van mond- en klauwzeer en runderbrucellose, wat runderen betreft, en, wat varkens betreft, vrij zijn van mond- en klauwzeer, runderbrucellose, varkensbrucellose, varkenspest en besmettelijke varkensverlamming (Teschener-ziekte);

iii) het moet sedert ten minste 30 dagen voor de inlading vrij zijn van elke andere voor de desbetreffende diersoort besmettelijke ziekte waarvoor aangifteplicht bestaat;

c) gedurende de laatste 30 dagen voor de inlading hebben verbleven in een bedrijf als bedoeld onder b) voor wat betreft fok- en gebruiksdieren. De officiële dierenarts zal een verklaring kunnen geven inzake het verblijf van de dieren in het bedrijf gedurende de laatste 30 dagen voor de inlading, wanneer het overeenkomstig het bepaalde onder d) geïdentificeerde dieren betreft die onder officieel veeartsenijkundig toezicht zijn geplaatst, dat het mogelijk maakt aan te tonen dat de dieren tot het bedrijf behoren;

d) voorzien zijn van een officieel oormerk of van een officieel erkend oormerk, dan wel, wat varkens betreft, van een onuitwisbaar stempel waardoor identificatie kan plaatsvinden;

e) rechtstreeks van het bedrijf naar de plaats van inlading zijn gebracht

i) zonder in aanraking te komen met tweehoevige dieren andere dan runderen en varkens die aan de voor het intracomunitaire handelsverkeer gestelde voorwaarden voldoen;

ii) gescheiden naar fok- en gebruiksdieren enerzijds en slachtdieren anderzijds;

iii) in vervoermiddelen en met behulp van transport- en bevestigingsvoorzieningen die van tevoren zijn gereinigd en ontsmet met een in het land van verzending officieel erkend produkt;

f) overeenkomstig het bepaalde sub e) voor verzending naar het land van bestemming worden ingeladen in een plaats die is gelegen in het centrum van een gebied vrij van epidemische veeziekten;

g) na de inlading zo spoedig mogelijk rechtstreeks naar het grenskantoor van het land van verzending worden gebracht;

h) tijdens het vervoer naar het land van bestemming vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat als bedoeld in bijlage F (modellen I tot en met IV) dat op de dag van inlading, tenminste in de taal van het land van bestemming, wordt opgesteld en vanaf deze dag 10 dagen geldig is.

3. Fok- en gebruiksrunderen moeten daarenboven:

a) ten minste 15 dagen en ten hoogste 4 maanden voor de inlading tegen de mond- en klauwzeervirustypen A, O en C zijn ingeënt, met een door de bevoegde autoriteit van het land van verzending toegelaten en gecontroleerde entstof die op basis van geïnactiveerde virussen is bereid;

b) afkomstig zijn van een officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag, zelf tuberculosevrij zijn en met name negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en B uitgevoerde intradermale tuberculinatie;

c) afkomstig zijn van een officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag, zelf brucellosevrij zijn en met name bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C uitgevoerde bloedserumagglutinatatie een titer van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond;

d) wanneer het melkkoeien betreft geen klinische verschijnselen van uierontsteking vertonen; bovendien mogen bij een overeenkomstig het bepaalde in bijlage D verricht melkonderzoek geen verschijnselen van een karakteristieke ontsteking, noch specifieke pathogene kiemen worden aangetoond.

4. Fok- en gebruiksvarkens moeten bovendien afkomstig zijn van een brucellosevrij varkensbeslag, zelf brucellosevrij zijn en met name bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C verrichte bloedserumagglutinatatie een titer van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milli-

liter hebben vertoond; de bloedserumagglutinatatie is slechts vereist voor varkens met een gewicht van meer dan 25 kilogram.

5. Slachtdieren mogen bovendien niet behoren tot de runderen of varkens die in het kader van een programma van een Lid-Staat tot het uitbannen van besmettelijke ziekten dienen te worden afgeschaft.

6. Slachtrunderen moeten, voor zover zij ouder zijn dan 4 maanden, bovendien:

a) ten minste 15 dagen en ten hoogste 4 maanden voor de inlading met een door de bevoegde autoriteit van het land van verzending toegelaten en gecontroleerde entstof, die op grond van geïnactiveerde virussen is bereid, tegen de mond- en klauwzeervirustypen A, O en C zijn ingeënt; de geldigheidsduur van de inenting wordt echter gesteld op 12 maanden voor de opnieuw ingeente runderen in de Lid-Statens waar deze dieren jaarlijks worden ingeënt en waar zij stelselmatig worden geslacht, indien zij zijn aangetast door mond- en klauwzeer;

b) wanneer zij niet uit een officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag afkomstig zijn, negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en B verrichte intradermale tuberculinatie;

c) wanneer zij noch uit een officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag noch uit een brucellosevrij rundveebeslag afkomstig zijn bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C verrichte bloedserumagglutinatatie een titer van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond.

7. Tot het intracommunautaire handelsverkeer worden eveneens toegelaten: fok-, gebruiks- en slachtdieren die op een voor de verzending naar een andere Lid-Staat officieel erkende markt zijn aangekocht, voor zover deze markt aan de volgende eisen voldoet:

a) zij moet onder toezicht staan van een officiële dierenarts,

b) zij moet zijn gelegen in het centrum van een gebied vrij van epidemische veeziekten en worden gehouden in een plaats waar op dezelfde dag geen andere veemarkt plaatsvindt,

c) zij moet na voorafgaande ontsmetting, alleen worden gebruikt als markt voor fok- en gebruiksdieren, dan wel als markt voor slachtdieren, die voldoen aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer in de leden 2 tot en met 6, alsmede in artikel 4, gestelde voorwaarden, voor zover deze gelden voor de desbetreffende diersoort. Deze die-

ren moeten met name naar de markt zijn gevoerd overeenkomstig het bepaalde in lid 2, sub e). Alvorens van het bedrijf of van een markt die voldoet aan het bepaalde in dit lid naar de plaats van inlading te worden overgebracht, mogen deze dieren naar een onder officieel toezicht staande verzamelplaats worden gebracht, mits deze voldoet aan dezelfde voorwaarden als die welke voor de markt zijn vastgesteld.

De op deze markten aangekochte dieren moeten, overeenkomstig het bepaalde in lid 2, sub e) en g), van de markt of de verzamelplaats rechtstreeks naar de plaats van inlading worden overgebracht en naar het land van bestemming worden verzonden.

De tijd die gemoeid gaat met het verzamelen van genoemde dieren buiten het bedrijf van herkomst, met name op de markt of de verzamelplaats of op de plaats van inlading, moet in mindering worden gebracht op de in lid 2, sub c), bepaalde termijn van 30 dagen, zonder dat deze tijd de duur van 4 dagen mag overschrijden.

8. Het land van verzending bepaalt welke markten als bedoeld in lid 7 als markt voor fok- en gebruiksdieren of als markt voor slachtdieren worden erkend. Het stelt de bevoegde centrale autoriteiten van de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis van deze erkenningen.

9. Het land van verzending regelt het officiële toezicht op de in lid 7 bedoelde markten en verzamelplaatsen en ziet toe op de uitvoering van dit toezicht.

10. In het in lid 7 bedoelde geval moeten dienovereenkomstige verklaringen op de gezondheids-certificaten als bedoeld in bijlage F (modellen I tot en met IV) worden vermeld.

11. Het land van verzending regelt het officiële toezicht op de handelaarstallen en ziet toe op de uitvoering van dit toezicht.

12. Indien als gevolg van het optreden van een voor de desbetreffende diersoort besmettelijke ziekte, officiële verbodsmaatregelen van toepassing worden verklaard op het bedrijf of op het gebied waar het bedrijf zich bevindt, lopen de in lid 2, sub b), punt ii) en iii), en in artikel 2, sub 1, gestelde termijnen vanaf de datum waarop deze verbodsbepalingen officieel zijn ingetrokken.

Artikel 4

1. Alle voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde fok- en gebruiksdieren moeten ten minste 6 maanden en slachtdieren moeten ten

minste 3 maanden voor de dag van inlading op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending hebben verbleven.

Wanneer deze dieren jonger zijn dan 6 onderscheidenlijk 3 maanden, moeten zij sedert hun geboorte op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending hebben verbleven.

2. In alle in lid 1 bedoelde gevallen moeten dienovereenkomstige verklaringen op de gezondheids-certificaten als bedoeld in bijlage F (modellen I tot en met IV) worden vermeld.

Artikel 5

Wanneer de in artikel 3, lid 3 sub a), en lid 6 sub a), bedoelde entstoffen niet in een Lid-Staat worden bereid, moeten zij in een andere Lid-Staat worden aangekocht, tenzij nieuwe wetenschappelijke gegevens of het ontbreken van tot dusverre als geschikt erkende entstoffen de aankoop hiervan buiten de Europese Economische Gemeenschap noodzakelijk maken. Wanneer andere typen van het mond- en klauwzeervirus dan de typen A, O en C of andere varianten van genoemde typen zouden optreden waartegen de tot dusverre gebruikte entstoffen geen of slechts onvoldoende bescherming bieden, kan iedere Lid-Staat onverwijld de nodige maatregelen treffen ter aanpassing van de formules van de entstoffen en het gebruik hiervan. Terzelfder tijd stelt de betrokken Lid-Staat de andere Lid-Staten en de Commissie hiervan in kennis. De Commissie kan de nodige maatregelen treffen ten einde besprekingen over de getroffen of, eventueel te treffen, maatregelen te openen.

Artikel 6

1. Iedere Lid-Staat doet de andere Lid-Staten en de Commissie een lijst toekomen van de grenskantoren, die bij de overbrenging van runderen en varkens naar zijn grondgebied moeten worden benut.

Voor zover aan de veterinairerechtelijke voorschriften is voldaan, moet bij de keuze van de grenskantoren rekening worden gehouden met de handelsroutes en met alle in aanmerking komende takken van vervoer.

2. Elk land van bestemming kan eisen dat de afzender of zijn lasthebber hem van te voren in kennis stelt van het binnenkomen op zijn grondgebied van een zending runderen en varkens, van de soort, de aard en het aantal daarvan, van de plaats van grensoverschrijding, alsmede van de voorzienbare tijd van aankomst. Het kan echter niet eisen dat deze mededeling hem eerder dan 48 uur vóór het binnenkomen van de zending op zijn grondgebied bereikt.

3. Ieder land van bestemming kan de overbrenging van runderen en varkens naar zijn grondgebied verbieden, indien bij een onderzoek aan het grenskantoor door een officiële dierenarts is vastgesteld:

a) dat deze dieren lijden aan, of er van verdacht worden te lijden aan of te zijn besmet met een ziekte waarvoor aangifteplicht bestaat, of

b) dat het bepaalde in de artikelen 3 en 4 voor deze dieren niet in acht is genomen.

Het land van bestemming kan de nodige maatregelen, waaronder quarantainemaatregelen, treffen om het geval op te helderen van dieren die erfworden verdacht te lijden aan of te zijn besmet met een ziekte waarvoor aangifteplicht bestaat of een gevaar op te leveren voor de verbreiding van een dergelijke ziekte.

In de besluiten genomen krachtens de eerste en tweede zin dient bepaald te worden dat terugzending op verzoek van de afzender of van zijn lasthebber is toegestaan, voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan.

4. Wanneer de overbrenging van de dieren is verboden om een van de in lid 3, sub a), bedoelde redenen en wanneer het land van verzending of, in voorkomend geval, het land van doorvoer de terugzending niet binnen 8 uur toestaat, kan de bevoegde autoriteit van het land van bestemming opdracht geven genoemde dieren te slachten of te doden.

5. De slachtdieren moeten, in overeenstemming met de veterinaire rechtelijke eisen, zo spoedig mogelijk na hun aankomst in het slachthuis, worden geslacht. De slachtdieren die onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming zijn geleid naar een naast een slachthuis gelegen markt, waarvoor de regeling geldt dat alle dieren, met name na afloop van de markt, uitsluitend mogen worden geleid naar een slachthuis waarvoor hiertoe door de bevoegde centrale autoriteit toestemming is verleend, moeten uiterlijk 72 uur nadat zij op de markt zijn gebracht in dit slachthuis worden geslacht.

De bevoegde autoriteit van het land van bestemming kan, om veterinaire rechtelijke redenen, het slachthuis aanwijzen waarnaar deze dieren moeten worden gezonden.

6. Wanneer er zich na de overbrenging van fok- of gebruiksdieren naar het grondgebied van het land van bestemming omstandigheden voordoen die toepassing van lid 3, eerste volzin, zouden hebben gerechtvaardigd, moet de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending op verzoek van de bevoegde centrale autoriteit van het land van

bestemming de vereiste onderzoeken doen verrichten en haar onverwijld van het resultaat hiervan in kennis stellen.

7. Krachtens de leden 3 tot en met 5 door de bevoegde autoriteit genomen besluiten moeten ter kennis worden gebracht van de afzender of van zijn lasthebber met vermelding van de redenen. Wanneer hierom wordt verzocht, moeten deze gemotiveerde besluiten hem onverwijld schriftelijk worden meede gedeeld met vermelding van de beroepsmogelijkheden die het geldende recht biedt, alsook van de wijze waarop en de termijn waarbinnen deze moeten worden aangewend. Deze besluiten moeten eveneens ter kennis worden gebracht van de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending.

Artikel 7

1. De landen van bestemming mogen aan één of meer landen van verzending een algemene vergunning of een tot bepaalde gevallen beperkte vergunning verstrekken, op grond waarvan naar hun grondgebied kunnen worden overgebracht:

A. Fok-, gebruiks- of slachtrunderen:

a) die, in afwijking van artikel 3, lid 3 sub a), of lid 6 sub a), niet tegen mond- en klauwzeer zijn ingeënt, indien in het land van verzending en in de betrokken landen van doorvoer tenminste 6 maanden voor de datum van inlading geen geval van mond- en klauwzeer officieel is vastgesteld;

b) die, in afwijking van artikel 3, lid 3 sub a), of lid 6 sub a), een serumvaccinatie tegen mond- en klauwzeer hebben ondergaan, die ten hoogste 10 dagen voor de inlading is verricht door middel van een mond- en klauwzeerserum, dat officieel door de bevoegde autoriteit van het land van verzending is toegelaten en gecontroleerd, en door de bevoegde autoriteit van het land van bestemming is aanvaard;

B. *Fok- of gebruiksrunderen*, die, in afwijking van artikel 3, lid 3 sub c), uit een brucellosevrije vee-stapel afkomstig zijn;

C. Slachtrunderen:

a) die, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, lid 6 sub b), positief hebben gereageerd op een intradermale tuberculinatie;

b) die, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, lid 6 sub c), bij de bloedserum-agglutinatatie een titer van 30 of meer internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond.

2. Indien een land van bestemming overeenkomstig het bepaalde in lid 1 een algemene vergunning verleent, stelt het de andere Lid-Staten en de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

3. Indien een land van bestemming één van de in lid 1 bedoelde vergunningen verleent, dient bij doorvoer een dienovereenkomstige vergunning van het land van doorvoer te worden verkregen.

4. De landen van verzending nemen alle nodige maatregelen opdat op de gezondheidscertificaten waarvan de modellen in bijlage F (modellen I en II) zijn opgenomen, wordt vermeld dat van één van de in lid 1 bedoelde mogelijkheden gebruik is gemaakt.

Artikel 8

Tot aan de inwerkingtreding van eventueel door de Europese Economische Gemeenschap vast te stellen voorschriften, laat deze richtlijn onverlet de voorschriften van de Lid-Staten die betrekking hebben:

a) op runderen en varkens waaraan antibiotica, oestrogene stoffen of thyreostatische stoffen zijn toegediend,

b) op het voorkomen van trichinose, mits deze bepalingen, met name gezien het verrichten van stelselmatige onderzoeken ter opsporing van trichinen in de Lid-Staten van verzending, zonder discriminatie worden toegepast.

Artikel 9

1. Een Lid-Staat kan, indien er gevaar bestaat voor verbreiding van dierziekten door de overbrenging van runderen of varkens uit een andere Lid-Staat naar zijn grondgebied, onderstaande maatregelen treffen:

a) indien er zich in deze andere Lid-Staat een epizoötische veeziekte voordoet, kan hij de overbrenging van runderen en varkens van uit de delen van het grondgebied van deze staat, waar deze ziekte zich heeft voorgedaan, tijdelijk verbieden of beperken;

b) indien een epizoötische veeziekte zich snel uitbreidt of in geval van een nieuwe ernstige en besmettelijke dierziekte, kan hij de overbrenging van runderen of varkens uit het gehele grondgebied van deze staat tijdelijk verbieden of beperken.

2. De maatregelen die een Lid-Staat uit hoofde van het bepaalde in lid 1 heeft genomen, moeten binnen een termijn van tien werkdagen ter kennis

van de overige Lid-Staten en van de Commissie worden gebracht met nauwkeurige vermelding van de gronden waarop zij berusten.

3. Indien de betrokken Lid-Staat het in lid 1 bedoelde verbod of beperkingen ongerechtvaardigd acht, kan hij zich tot de Commissie wenden, ten einde de onverwijld opening van besprekingen te verkrijgen.

Artikel 10

1. De onderhavige richtlijn laat onverlet de beroepsmogelijkheden van het in de Lid-Staten geldende recht tegen de in deze richtlijn bedoelde besluiten van de bevoegde autoriteiten.

2. Elke Lid-Staat kent de afzenders van runderen en varkens waarop de in artikel 6, lid 3, vastgestelde maatregelen van toepassing zijn, het recht toe het advies van een veterinaire deskundige in te winnen, ten einde vast te stellen of aan de in artikel 6, lid 3, gestelde voorwaarden is voldaan, voordat door de bevoegde autoriteit tot andere maatregelen wordt overgegaan, behoudens het slachten of het doden van de dieren, wanneer dit noodzakelijk is om redenen van gezondheidsbescherming.

De veterinaire deskundige dient de nationaliteit van een van de Lid-Staten te bezitten; hij mag echter noch de nationaliteit van het land van verzending, noch die van het land van bestemming bezitten.

De Commissie stelt, op voorstel van de Lid-Staten, een lijst op van veterinaire deskundigen die met het uithangen van dergelijke adviezen kunnen worden belast. Na raadpleging van de Lid-Staat stelt zij algemene uitvoeringsvoorschriften vast, in het bijzonder wat betreft de bij het uithangen van deze adviezen te volgen procedure.

Artikel 11

Indien de communautaire regeling voor de invoer van runderen en varkens uit derde landen op het ogenblik van de tenuitvoerlegging van deze richtlijn nog niet van toepassing is, mogen, in afwachting hiervan de nationale bepalingen voor de uit die landen ingevoerde runderen en varkens niet gunstiger zijn dan die welke voor het intracommunautaire handelsverkeer gelden.

Artikel 12

Binnen een termijn van 12 maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen in werking treden ten einde gevolg te geven aan het bepaalde in deze richtlijn en de bijlagen daarvan; zij stellen de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 26 juni 1964.

Voor de Raad
De Voorzitter
C. HEGER

BIJLAGE A

I. Tuberculosevrije runderen en rundveebeslagen

1. Als t.b.c.-vrij wordt beschouwd een rund dat noch klinische tuberculose-verschijnselen vertoont, noch reageert op de intradermale tuberculinatie, die ten hoogste dertig dagen vóór de inlading is verricht overeenkomstig de bepalingen van bijlage B, noch een specifieke reactie vertoont en dat behoort tot een rundveebeslag dat officieel t.b.c.-vrij is in de zin van no. 2.
2. Een rundveebeslag wordt officieel als t.b.c.-vrij beschouwd, indien:
 - a) alle daartoe behorende runderen vrij zijn van klinische tuberculose-verschijnselen;
 - b) alle daartoe behorende runderen die ouder zijn dan 6 weken, negatief hebben gereageerd op ten minste twee intradermale tuberculinaties, die overeenkomstig de bepalingen van bijlage B onder officieel toezicht zijn verricht; de eerste tuberculinatie moet zes maanden na de sanering van het veebeslag zijn verricht, de tweede zes maanden later en de volgende hetzij met een tussenpoos van een jaar hetzij met een tussenpoos van twee jaar in die Lid-Staten waar alle rundveebeslagen onder officieel veterinaire toezicht staan en inzake besmetting met t.b.c. geen hoger percentage vertonen dan 1 %;
 - c) geen enkel rund daaraan is toegevoegd zonder een verklaring van een officiële dierenarts, waaruit blijkt dat het op de intradermale tuberculinatie een negatieve reactie heeft vertoond die is beoordeeld volgens de in punt 21 a) van bijlage B omschreven criteria en dat het afkomstig is uit een rundveebeslag dat officieel t.b.c.-vrij is.

II. Runderen en varkens, alsmede rundvee- en varkensbeslagen die vrij zijn van brucellose

A. Runderen en rundveebeslagen

1. Als brucellosevrij wordt beschouwd, een rund dat geen klinische verschijnselen van deze ziekte vertoont en dat een titer van minder dan dertig internationale eenheden (I.E.) per milliliter heeft vertoond bij een bloedserumagglutinatiesreactie, die ten hoogste dertig dagen voor de inlading overeenkomstig de voorschriften van bijlage C is verricht en dat behoort tot een rundveebeslag dat in de zin van no. 2 officieel brucellosevrij is. Bij stieren mag bovendien het sperma geen antilichamen tegen brucella bevatten.

2. Een rundveebeslag wordt officieel als brucellosevrij beschouwd, indien:

- a) daartoe geen runderen behoren die met een levende entstof tegen brucellose zijn ingeënt;
- b) alle runderen sedert tenminste zes maanden geen klinische brucelloseverschijnselen vertonen;
- c) alle runderen die ouder zijn dan twaalf maanden
 - aa) bij twee met een tussenpoos van zes maanden, onder officieel toezicht, overeenkomstig het bepaalde in bijlage C, verrichte bloedserumagglutinaties een titer van minder dan 30 I.E. per milliliter hebben vertoond; de eerste bloedserumagglutinatie kan worden vervangen door drie met een tussenpoos van drie maanden verrichte ringtesten, mits de tweede bloedserumagglutinatie niet eerder dan zes weken na de derde ringtest wordt verricht;
 - bb) jaarlijks worden gecontroleerd door middel van drie ringtesten, verricht met een tussenpoos van ten minste 3 maanden, of door twee ringtesten en een bloedserumagglutinatie, verricht met een tussenpoos van ten minste 3 maanden, ten einde de afwezigheid van brucellose vast te stellen; wanneer de ringtest niet kan worden toegepast, moet men jaarlijks twee bloedserumagglutinaties verrichten met een tussenpoos van 6 maanden; in de Lid-Staten waar alle rundveebeslagen onder officieel veterinaire toezicht staan en inzake besmetting met brucella geen hoger percentage vertonen dan 1 %, behoeven jaarlijks slechts twee ringtesten te worden verricht, die, indien niet uitvoerbaar, door een bloedserumagglutinatie moeten worden vervangen;
- d) geen enkel rund daaraan is toegevoegd zonder een verklaring van een officiële dierenarts, waaruit blijkt dat het bij een bloedserumagglutinatie, die ten hoogste 30 dagen voor de toevoeging aan de veestapel is verricht, een titer vertoonde die lager is dan 30 I.E. per milliliter en bovendien dat het afkomstig is van een rundveebeslag dat officieel brucellosevrij is.

3. Een rundveebeslag wordt als brucellosevrij beschouwd, indien:

- a) in afwijking van no. 2, sub a), de runderen tussen 5 en 8 maanden zijn ingeënt, maar dan uitsluitend met de levende entstof Buck 19;
- b) alle runderen voldoen aan de in no. 2, sub b), c) en d), vermelde voorwaarden, terwijl de runderen die jonger zijn dan 30 maanden bij een negatieve complementbindingsreactie een titer van 30 I.E. of meer per milliliter, maar minder dan 80 I.E. per milliliter mogen vertonen.

B. Varkens en varkensbeslagen

1. Als brucellosevrij wordt beschouwd een varken dat geen klinische verschijnselen van deze ziekte vertoont, dat bij de bloedserumagglutinatie, die volgens de voorschriften van bijlage C ten hoogste 30 dagen vóór de inlading is verricht, een titer heeft vertoond die lager is dan 30 I.E. per milliliter, alsmede een negatieve complementbindingsreactie en dat verder behoort tot een beslag dat in de zin van no. 2 brucellosevrij is. De bloedserumagglutinatie wordt slechts verricht bij varkens die meer wegen dan 25 kilogram.

2. Een varkensbeslag wordt als brucellosevrij beschouwd, indien:

- a) daarin sedert ten minste 1 jaar officieel noch gevallen van varkensbrucellose zijn waargenomen, noch aanwijzingen die het vermoeden van deze ziekte wetten. Indien deze aanwijzingen zijn waargenomen, moet door een klinisch en bacteriologisch onderzoek en eventueel een serumonderzoek, onder officiële controle verricht, zijn vastgesteld dat de waargenomen verschijnselen niet in de richting van brucellose wijzen;

- b) dit zich bevindt in het centrum van een zone met een middellijn van 20 km, waarin sedert ten minste 1 jaar geen geval van varkensbrucellose officieel is waargenomen;
- c) de runderen die zich op het bedrijf bevinden officieel brucellosevrij zijn.

BIJLAGE B

Normen voor de fabricage en het gebruik van tuberculinen

1. De officieel gecontroleerde tuberculinaties moeten worden verricht met P.P.D.-tuberculine (van het bovine type) of met een tuberculine die op synthetische voedingsbodem is bereid en die geconcentreerd is door verhitting.
2. Voor de controle van P.P.D.-tuberculinen moet gebruik gemaakt worden van een standaardtuberculine, welke voldoet aan de internationale P.P.D. standaard die door het Staatens Serum Instituut te Kopenhagen wordt geleverd.

Deze standaardtuberculine moet worden geleverd door het Centraal Diergeneeskundig Instituut, afdeling Rotterdam.

3. Voor de controle van de z.g. synthetische tuberculinen moet gebruik worden gemaakt van een standaardtuberculine, welke voldoet aan de internationale standaard voor oude tuberculinen die door het Staatens Serum Instituut te Kopenhagen wordt geleverd.

Deze standaardtuberculine moet worden geleverd door het Paul Ehrlich Instituut te Frankfurt aan de Main.

4. De tuberculinen moeten met één van de hieronder vermelde bacteriestammen van het bovine type worden gekweekt:

- a) An₅
- b) Vallée
- c) Behring

5. De pH van de tuberculinen moet liggen tussen 6,5 en 7.

6. In tuberculinen kan als conserveringsmiddel uitsluitend fenol in een concentratie van 0,5 % worden gebruikt.

7. De houdbaarheid voor tuberculinen die bij een temperatuur van ongeveer 4° C worden bewaard is als volgt:

- a) P.P.D.-tuberculine, vloeibaar: 6 maanden,
P.P.D.-tuberculine, in gelyofiliseerde toestand: 5 jaar,
- b) zogenaamde synthetische tuberculinen, onverdund: 5 jaar, verdund: 2 jaar.

8. De hieronder vermelde overheidsinstellingen moeten met de officiële controle van de tuberculinen in de verschillende landen worden belast:

- a) Duitsland: Paul Ehrlich Institut, Frankfurt aan de Main,
- b) België: Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, Brussel,
- c) Frankrijk: Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, Alfort,
- d) Groothertogdom Luxemburg: Instituut van het land van herkomst,

- e) Italië: Istituto Superiore di Sanità, Rome,
- f) Nederland: Centraal Diergeneeskundig Instituut, Afdeling Rotterdam.
9. Aan de officiële controle moeten worden onderworpen hetzij de tuberculinen die voor gebruik gereed en in flessen verpakt zijn, hetzij de totale hoeveelheid tuberculine vóór de verpakking, op voorwaarde dat de latere verpakking in flessen geschiedt in tegenwoordigheid van een vertegenwoordiger van de bevoegde instantie.
10. De tuberculinen moeten volgens biologische methoden worden gecontroleerd en bovendien volgens de chemische methode in zoverre het gaat om de P.P.D.-tuberculine.
11. De tuberculinen moeten steriel zijn.
12. Een controle op de onschadelijkheid van de tuberculine, waarbij het gaat om de niet-giftigheid en het ontbreken van irriterende eigenschappen moet als volgt worden verricht:
- a) niet giftigheid: de proeven moeten worden verricht op muizen en Guinese biggetjes.
- Muizen: Bij twee muizen met een gewicht tussen 16 en 20 gram moet onderhuids 0,5 milliliter tuberculine worden geïnjecteerd. Als binnen twee uur geen duidelijke vergiftigingsverschijnselen optreden, kan worden aangenomen dat het toegestane fenolgehalte niet is overschreden.
- Guinese biggetjes: De Guinese biggetjes moeten een gewicht hebben tussen 350 en 500 gram. Voor de inenting moet een tuberculinedosis van 1 milliliter per 100 gram levend gewicht worden gebruikt. Wat de wijze van toediening betreft, moet in dit geval een van de volgende methodes worden gebruikt:
- aa) De tuberculine wordt onder de buikhuid van twee Guinese biggetjes ingespoten. Men kan de tuberculine onschadelijk achten als bij de aan deze behandeling onderworpen Guinese biggetjes gedurende ten hoogste twee dagen een heftig infiltraat voorkomt, dat vanaf de 3e dag weer verdwijnt en na 6 dagen niet meer waarneembaar is, terwijl er geen weefselversterf optreedt. Als weefselversterf van de buikhuid optreedt, of als de vochtuitstorting na zes dagen niet verdwijnt, moet de tuberculine worden afgekeurd.
- bb) De tuberculine wordt bij twee Guinese biggetjes in de buikholtte toegediend. De dieren worden gedurende zes weken geobserveerd, tijdens welke geen enkel specifiek symptoom, noch gewichtsverlies mag worden geconstateerd. Na zes weken worden de dieren gedood, ten einde vast te stellen of er enige afwijking van tuberculeuse aard is; speciaal van milt, lever en longen moeten histologische coupes worden gemaakt. Ditzelfde gebeurt bij ieder dier dat voortijdig gestorven is.
- b) Het ontbreken van irriterende eigenschappen: bij twee Guinese biggetjes moet een intracutane injectie worden ingediend in de van tevoren onthaarde flankhuid, met 2.500 internationale eenheden (I.E.) tuberculine in een dosis van 0,1 milliliter. Na 40 uren mag geen enkele reactie optreden.
13. Met het oog op de nauwkeurige dosering van fenol en om te kunnen vaststellen of eventueel een ander conserveringsmiddel aanwezig is, moeten de tuberculinen aan een chemische analyse worden onderworpen.
14. Een proef om vast te stellen of de tuberculine de dieren niet gevoelig maakt moet op de volgende wijze worden verricht:
- Drie Guinese biggetjes die nog nooit voor wetenschappelijk proeven zijn gebruikt krijgen driemaal, iedere keer met een tussenpoos van vijf dagen, een intracutane injectie van 500 I.E. tuberculine in een dosis van 0,1 milliliter. Deze Guinese biggetjes

worden 15 dagen later onderworpen aan een intracutane injectie met dezelfde dosis tuberculine. Zij mogen niet anders reageren dan de Guinese biggetjes die nog nooit voor wetenschappelijke proeven zijn gebruikt, die hetzelfde gewicht hebben en die ter controle met dezelfde dosis tuberculine zijn ingeënt.

15. De uitwerking moet gecontroleerd worden volgens de fysisch-chemische methode en volgens de biologische methoden.

a) Fysisch-chemische methode: Deze methode, welke voor de P.P.D. kan worden gebruikt, is gebaseerd op de neerslag van het tuberculine-proteïne door trichloora-zijnzuur. Het stikstofgehalte wordt bepaald door destillatie in het Kjeldahlapparaat. De omrekeningsfactor voor alle stikstof in P.P.D. is 6,25.

b) Biologische methoden: Deze methoden kunnen worden gebruikt voor tuberculinen die op synthetische voedingsbodem zijn gekweekt en voor de P.P.D.; zij zijn gebaseerd op de vergelijking van de op sterkte te onderzoeken tuberculinen met de standaard-tuberculinen.

16. De internationale standaard voor oude tuberculine bevat 100.000 I.E./milliliter.

17. De internationale standaard P.P.D. wordt afgeleverd in gelyofiliseerde toestand: 1 I.E. = 0,00002 mgr tuberculine-proteïne. Iedere ampul bevat 2 mgr tuberculine-proteïne.

De tuberculinen, die door de fabrikanten worden onderworpen aan de controle door de in no. 8 vermelde overheidsinstellingen, moeten dezelfde uitwerking hebben als de standaard-tuberculinen, d.w.z. zij moeten 100.000 I.E./milliliter bevatten.

18. a) Controle van de uitwerking op Guinese biggetjes

Men moet hiervoor gebruik maken van witte Guinese biggetjes met een gewicht tussen 400 en 600 gram. Deze Guinese biggetjes moeten goed gezond zijn; men moet door betasting nagaan of hun spiertonus op het ogenblik waarop de tuberculine wordt toegediend normaal is, ondanks het feit dat zij tevoren gevoelig zijn gemaakt.

- aa) Het gevoelig maken van de Guinese biggetjes moet geschieden door experimentele injectie: onderhuidse injectie in de schenkel of in de nek van ongeveer 0,5 mgr levende tuberkelbacillen in physiologische NaCl oplossing.

Voor dit doel moet men een bacteriestam van het bovine-type gebruiken, op die aanvraag door het Paul Ehrlich Institut te Frankfurt aan de Main geleverd wordt. De toe te dienen dosis mag niet te groot zijn, zodat de Guinese biggetjes hun oorspronkelijk gewicht behouden tot het moment waarop zij worden gebruikt;

- bb) welke techniek men voor de titratie ook gebruikt, de beoordeling moet altijd zijn gebaseerd op vergelijking van de te onderzoeken tuberculine met de standaard-tuberculine; het resultaat moet worden uitgedrukt in internationale eenheden per milliliter.

- b) Controle van de uitwerking op runderen

Wanneer men de uitwerking op runderen controleert moeten de reacties welke door de te onderzoeken tuberculine worden verkregen bij tuberculeuse runderen dezelfde zijn als de reacties ten gevolge van dezelfde dosis standaard-tuberculine.

19. De tuberculinatie moet geschieden door een enkele toediening in de huid van hals of schouder.
20. De toe te dienen dosis tuberculine moet 5.000 I.E. P.P.D.-tuberculine of synthetisch tuberculine bedragen.
21. Het resultaat van de intradermale tuberculinatie moet na 72 uur worden afgelezen en volgens de hieronder vermelde methode worden beoordeeld:
 - a) negatieve reactie, indien behalve een plaatselijke zwelling van de huidplooi van ten hoogste 2 mm, geen klinische verschijnselen worden waargenomen, zoals deegachtige consistentie, vochtscheiding, weefselversterf, met pijn of ontstekingsreactie van de regionale lymfvaten en lymfklieren.
 - b) positieve reactie, indien klinische verschijnselen als vermeld in alinea a) of een verdikking van de huidplooi van meer dan 2 mm worden waargenomen.

BIJLAGE C

Runderbrucellose

A. Serumagglutinatie

1. De sub-standaard van het brucellose-serum moet overeenkomen met het in het Veterinary Laboratory Weybridge/Surrey, Engeland, bereide internationale standaardserum. De ampul moet 1.000 internationale agglutinatie-eenheden (I.E.) bevatten per 1 millimeter gelyofiliseerd runderbrucellose-serum.
2. Het standaardserum moet bij het Bundesgesundheitsamt te Berlijn betrokken worden.
3. Het gehalte aan brucella-agglutinen van een serum moet worden uitgedrukt in internationale eenheden (I.E.) per milliliter (bijvoorbeeld: serum X = 80 I.E. per milliliter).
4. Het aflezen van de langzame serumagglutinatie in reageerbuisjes moet geschieden bij 50 % of 75 % agglutinatie, waarbij het gebruikte antigeen op dezelfde wijze moet zijn getitreerd ten opzichte van een standaardserum.
5. Het agglutinatievermogen van de verschillende antigeensoorten ten opzichte van het standaardserum moet gelegen zijn tussen de volgende grenzen:

indien het aflezen geschiedt bij 50 %: tussen 1/600 en 1/1.000
indien het aflezen geschiedt bij 75 %: tussen 1/500 en 1/750.
6. Voor de bereiding van antigeen, bestemd voor de serumagglutinatie in reageerbuisjes (langzame methode), moeten de stammen Weybridge, no. 99 en U.S.D.A. 1 119 of enige andere stam met een gelijke gevoeligheidsreactie worden gebruikt.
7. De voedingsbodems, zowel voor het kweken van de stam in laboratoria als voor de productie van antigeen, moeten zo worden gekozen dat zij de dissociatie van de brucellosekiemen (S-R) niet bevorderen; bij voorkeur moeten voedingsbodems op basis van aardappelen worden gebruikt.

8. De bacterie-emulsie moet gevormd worden in een fysiologische oplossing (NaCl 8,5 ‰) met een fenoltoevoeging van 0,5 %. Formaline mag niet gebruikt worden.
9. De hierna vermelde overheidsinstituten moeten belast worden met het officiële toezicht op de antigenen:
 - a) Duitsland: Bundesgesundheitsamt, Berlijn
 - b) België: Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, Brussel
 - c) Frankrijk: Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, Alfort
 - d) het Groothertogdom Luxemburg: Instituut van het land van herkomst
 - e) Italië: Istituto Superiore di Sanità, Rome
 - f) Nederland: Centraal Diergeneeskundig Instituut, afdeling Rotterdam
10. De antigenen kunnen geconcentreerd worden geleverd voor zover op het etiket van de fles de vereiste verdunningsgraad is aangegeven.
11. Voor een serumagglutinatie moeten minstens 3 verdunningen voor elk serum worden ingesteld. Het verdachte serum moet zo verdund worden dat de aan de infectiegrens liggende reactie in het middelste reageerbuisje wordt afgelezen. Bij een positieve reactie in dit buisje bevat dus het verdachte serum een hoeveelheid van minstens 30 I.E. per milliliter.

B. Ringtest

12. De ringtest moet worden uitgevoerd voor de inhoud van elke melkbus van het bedrijf.
13. Het te gebruiken standaard-antigeen moet afkomstig zijn van een van de onder 9, sub a) en f) genoemde instituten.
14. Het antigeen mag slechts gekleurd worden met hematoxyline of tetrazolium; bij voorkeur gebruikte men hematoxyline.
15. De reactie moet worden uitgevoerd in buisjes van 8 tot 10 mm doorsnede.
16. Voor de reactie moet 1 milliliter melk, vermengd met 0,05 milliliter van een van de gekleurde antigenen, gebruikt worden.
17. Het mengsel van melk en antigeen moet gedurende ten minste 45 minuten en ten hoogste 60 minuten bij een temperatuur van 37° C in een broedstoom worden bebroed.
18. De reactie moet ongeveer 18 uur na de melkwinning worden uitgevoerd en volgens onderstaande criteria worden beoordeeld:
 - a) negatieve reactie: gekleurde melk, ontkleurde room;
 - b) positieve reactie: melk en room op gelijke wijze gekleurd of melk ontkleurd en room gekleurd.
19. Aan het monster mag geen formaline worden toegevoegd. Het enige produkt dat toegevoegd mag worden is mercurichloride in een oplossing van 0,2 %; in dit geval moet de verhouding tussen de hoeveelheid melk en de mercurichloride-oplossing 10:1 zijn.

BIJLAGE D

Melkanalyse

1. Alle analyses van melk moeten worden verricht in officiële of officieel erkende laboratoria.
2. Bij het nemen van de melkmonsters moeten de volgende voorschriften in acht worden genomen:
 - a) de tepels moeten vooraf worden ontsmet met alcohol van 70 %;
 - b) de reageerbuisjes moeten tijdens het vullen schuin worden gehouden;
 - c) de melkmonsters moeten worden getrokken bij het begin van het melken, maar niet uit de eerste stralen van elke tepel;
 - d) uit elk kwartier moet een melkmonster worden getrokken dat niet met die van de andere kwartieren mag worden vermengd;
 - e) elk melkmonster moet uit ten minste 10 milliliter melk bestaan;
 - f) indien een conserveringsmiddel nodig is, moet boorzuur van 0,5 % gebruikt worden;
 - g) elk reageerbuisje moet zijn voorzien van een etiket met de volgende gegevens:
 - nummer van het oormerk of enig andere kenteken van het dier,
 - aanduiding van het kwartier,
 - datum en uur van bemonstering.
 - h) aan de melkmonsters moet een document worden toegevoegd dat de volgende gegevens bevat:
 - naam en adres van de officiële dierenarts,
 - naam en adres van de eigenaar,
 - middel ter identificatie van het dier,
 - lactatieperiode.
3. De melkanalyse moet ten hoogste 30 dagen voor de inlading geschieden en moet altijd een bacteriologisch onderzoek, alsmede een White-Side-Test (W.S.T.) of een California-Mastitis-Test (C.M.T.) inhouden. De resultaten van deze twee onderzoeken moeten negatief zijn, onder voorbehoud van de volgende bepalingen:
 - a) Indien het bacteriologisch onderzoek een positief resultaat oplevert — zelfs indien geen karakteristieke ontstekingsstoestand wordt waargenomen — terwijl het resultaat van de W.S.T. (of van de C.M.T.) negatief is, moet ten minste 10 dagen later, binnen de hierboven bedoelde termijn van 30 dagen, een tweede bacteriologisch onderzoek worden verricht. Dit tweede onderzoek moet uitwijzen:
 - aa) het verdwijnen van de pathogene kiemen,
 - bb) de afwezigheid van antibiotica.Bovendien moet de afwezigheid van een ontstekingsstoestand worden vastgesteld door een nieuwe W.S.T. (of een nieuwe C.M.T.), die een negatief resultaat moet geven.
 - b) Indien het bacteriologisch onderzoek een negatief resultaat oplevert, terwijl de W.S.T. (of de C.M.T.) positief is, moet een volledig cytologisch onderzoek worden verricht, dat een negatief resultaat moet geven.

4. Het bacteriologisch onderzoek moet omvatten:

- a) de kweekproef van de melk, in een Petrischaal, op een agarvoedingsbodem met runder- of schapenbloed;
- b) de kweekproef van de melk op T.K.T.- of Edwardsvoedingsbodem.

Bij het bacteriologisch onderzoek moeten alle pathogene kiemen worden geïdentificeerd en mag men zich niet beperken tot het identificeren van de specifiek pathogene streptococci en staphylococci. Met dat doel moeten de door de kweek op de bovengenoemde voedingsbodem verkregen verdachte kolonies worden geïdentificeerd volgens de klassieke methoden voor de bacteriedifferentiatie, zoals bijvoorbeeld het gebruik van de voedingsbodem van Chapman voor het identificeren van de staphylococci en dat van verschillende selectieve voedingsbodems voor het opsporen van darmbacteriën.

5. Het volledig cytologische onderzoek om — eventueel — een karakteristieke ontstekingsstoestand, onafhankelijk van elk klinisch verschijnsel, te ontdekken.

Deze ontstekingsstoestand is bewezen wanneer bij de telling van de leucocyten volgens de techniek van Breed 1 miljoen leucocyten per milliliter wordt gevonden en de verhouding van mononucleairen tot polynucleairen lager ligt dan 0,5.

BIJLAGE E

De volgende ziekten zijn onderworpen aan verplichte aangifte

a) *Runderziekten*

- Hondsdolheid
- Tuberculose
- Brucellose
- Mond- en klauwzeer
- Miltvuur
- Runderpest
- Longziekte

b) *Varkensziekten*

- Hondsdolheid
- Brucellose
- Miltvuur
- Mond- en klauwzeer
- Klassieke en Afrikaanse varkenspest
- Besmettelijke varkensverlamming (Teschener-ziekte)

BIJLAGE F

MODEL I

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten van de E.E.G.

— Fok- of gebruiksrunderen —

No. _____

Land van verzending _____

Ministerie _____

Dienst _____

I. Identificatie van het dier:

Ras _____ Geslacht _____ Leeftijd _____

Officieel oormerk _____

Andere merken of kentekens _____

II. Herkomst van het dier:

Het dier

— heeft ten minste 6 maanden voor de dag van inlading op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending verbleven ⁽¹⁾— is minder dan 6 maanden oud en heeft sedert zijn geboorte op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending verbleven ⁽¹⁾

III. Bestemming van het dier:

Het dier wordt verzonden uit _____
(plaats van verzending)naar _____
(plaats en land van bestemming)per ⁽¹⁾ — spoorwagen ⁽²⁾ — vrachtwagen ⁽²⁾ — vliegtuig ⁽²⁾ — schip

Naam en adres van de afzender _____

Naam en adres van zijn lasthebber (in voorkomend geval) _____

Vernoedelijk punt van grensovergang (grenskantoor) _____

Naam en adres van de geadresseerde _____

IV. *Gegevens met betrekking tot de gezondheid:*

Ondergetekende, districtsinspecteur van de Veeartsenijkundige Dienst ⁽³⁾, verklaart dat het hierboven omschreven dier voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a) het is heden onderzocht en vertoont geen klinische ziekteverschijnselen;
- b) — het is binnen de voorgeschreven termijn van ten minste 15 dagen en ten hoogste 4 maanden ⁽⁴⁾ met een officieel toegelaten en gecontroleerde geïnactiveerde entstof ingeënt tegen de mond- en klauwzeervirustypen A, O en C ⁽¹⁾,
— het is binnen de voorgeschreven termijn van 10 dagen ⁽⁴⁾ geïmmuniseerd door injectie met een in het land van verzending officieel erkend en gecontroleerd en in het land van bestemming officieel aanvaard mond- en klauwzeerserum ⁽¹⁾;
- c) het is afkomstig van een officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag; het resultaat van de binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen ⁽⁴⁾ verrichte intradermale tuberculinatie was negatief;

- d) het is afkomstig van

— een officieel als brucellosevrij erkend — ⁽¹⁾	—	rundveebeslag.
— een brucellosevrij — ⁽¹⁾		

De binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen ⁽⁴⁾ verrichte bloedserumagglutinatatie heeft een titer van minder dan 30 internationale eenheden per milliliter aangetoond;

- e) het vertoont geen enkel klinisch verschijnsel van uierontsteking en de analyse, tweede melkanalyse ⁽¹⁾, verricht binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen ⁽⁴⁾, heeft geen karakteristieke ontsteking, noch specifiek pathogene kiemen, noch, in geval van een tweede analyse, de aanwezigheid van antibiotica aan het licht gebracht ⁽¹⁾;
- f) het heeft de laatste 30 dagen ⁽⁴⁾ verbleven op een op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending gelegen bedrijf, waar gedurende die periode geen enkele voor runderen besmettelijke ziekte, waarvoor aangifteplicht bestaat in de zin van de voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer, officieel is geconstateerd.

Bovendien is het bedrijf gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten en is het volgens officiële waarnemingen de laatste 3 maanden ⁽⁴⁾ vrij van mond- en klauwzeer en van runderbrucellose geweest;

- g) het is aangekocht:
 - op een bedrijf ⁽¹⁾;
 - op een voor de verzending naar een andere Lid-Staat officieel erkende markt van fok- en gebruiksdieren ⁽¹⁾;
- h) het is, na/zonder ⁽¹⁾ in een verzamelplaats te hebben verbleven, rechtstreeks vervoerd van
 - het bedrijf ⁽¹⁾;
 - het bedrijf naar de markt en van de markt ⁽¹⁾;

naar de plaats van verzending, zonder in aanraking te komen met andere tweehoevige dieren dan fok- of gebruiksrunderen en fok- of gebruiksvarkens die aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer gestelde eisen voldoen, in

I. *Aantal dieren:*

II. *Identificatie van de dieren:*

Volgnummer	Koe, stier, os, vaars, kalf	Officiële oormerken en andere merken of kentekens
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

Volgnummer volgens punt II

III. *Herkomst van de dieren:*

De dieren

- hebben sedert ten minste drie maanden voor de dag van inlading verbleven op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending ⁽³⁾
- die jonger zijn dan 3 maanden hebben sedert de geboorte verbleven op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending ⁽³⁾

IV. *Bestemming van de dieren:*

De dieren worden verzonden uit
(plaats van verzending)

naar
(plaats en land van bestemming)

per ⁽³⁾ — spoorwagon ⁽⁴⁾ — vrachtwagen ⁽⁴⁾ — vliegtuig ⁽⁴⁾ — schip

Naam en adres van de afzender

Naam en adres van zijn lasthebber (in voorkomend geval)

Vermoedelijk punt van grensovergang (grenskantoor)

Naam en adres van de geadresseerde

V. *Gegevens met betrekking tot de gezondheid:*

Ondergetekende, districtsininspecteur van de Veeartsenijkundige Dienst ⁽⁵⁾, verklaart dat de hierboven omschreven dieren voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) zij zijn heden onderzocht en vertonen geen klinische ziekteverschijnselen;

Volgnummer
volgens
punt II

b) — zij zijn binnen de voorgeschreven termijn van ten minste 15 dagen en ten
(6) hoogste 12 maanden (?) met een officieel toegelaten en gecontroleerde geïnactiveerde entstof (?) ingeënt tegen de mond- en klauwzeer virustypen A, O en C,

— zij zijn binnen de voorgeschreven termijn van 10 dagen (?) geïmmuniseerd door injectie met een in het land van verzending officieel toegelaten en gecontroleerd mond- en klauwzeerserum dat door het land van bestemming officieel is aanvaard (?);

— zij zijn niet gevaccineerd noch geïmmuniseerd (?);

c) — zij zijn afkomstig uit een rundveebeslag dat officieel t.b.c.-vrij is (?);
(6)

— zij zijn niet afkomstig uit een rundveebeslag dat officieel t.b.c.-vrij is; de intradermale tuberculinatie, welke is verricht binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen (?)

is — negatief
— positief geweest (?);

d) — zij zijn afkomstig uit een rundveebeslag dat
(6)

— officieel als brucellosevrij is erkend (?)

— brucellosevrij is (?)

— zij zijn noch afkomstig uit een rundveebeslag dat officieel als brucellosevrij is erkend, noch uit een beslag dat brucellosevrij is; de bloedserumagglutinaties, verricht binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen (?), heeft een titer aangetoond

— lager dan 30 internationale eenheden per milliliter (?)

— van 30 internationale eenheden per milliliter (?);

e) het gaat niet om dieren die in het kader van een nationaal programma voor de uitbanning van besmettelijke ziekten moeten worden afgemaakt;

f) zij zijn afkomstig van een op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending gelegen bedrijf waar gedurende de laatste 30 dagen (?) geen enkele voor runderen besmettelijke ziekte, waarvoor aangifteplicht bestaat in de zin van de voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer officieel is geconstateerd.

Het bedrijf is gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten; bovendien zijn op dit bedrijf de laatste drie maanden (?) noch mond- en klauwzeer noch runderbrucellose officieel waargenomen.

g) zij zijn aangekocht

— op een bedrijf (?)

— op een voor de verzending naar een andere Lid-Staat officieel erkende markt van slachtvee (?);

Volgnummer
volgens
punt II

h) zij zijn, na/zonder ⁽³⁾ in een verzamelplaats te hebben verbleven, rechtstreeks vervoerd van

— het bedrijf ⁽³⁾

— het bedrijf naar de markt en van de markt ⁽³⁾

naar de plaats van verzending zonder in aanraking te komen met andere twee-hoevige dieren dan slachtrunderen of slachtvarkens die voldoen aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer gestelde eisen, in vervoermiddelen en met behulp van transport- en bevestigingsvoorzieningen, die van tevoren zijn gereinigd en ontsmet met een officieel toegelaten ontsmettingsmiddel. De plaats van inlading is gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten.

VI. ⁽⁶⁾ De vereiste toestemming betreffende:

— punt V, sub b), tweede en derde streep ⁽³⁾

— punt V, sub c), (positieve reactie) ⁽³⁾

— punt V, sub d), (titer van 30 internationale eenheden per milliliter of meer) ⁽³⁾

werd gegeven door:

— het land van bestemming ⁽³⁾

— het land van bestemming en het land (de landen)
van doorvoer ⁽³⁾

(in voorkomend geval)

VII. Dit certificaat is 10 dagen geldig.

Stempel

Gedaan te de, om uur
(dag van inlading)

Districtsinspecteur ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Het gezondheidscertificaat mag slechts worden afgegeven voor het aantal dieren dat in één spoorwagon, vrachtwagen of vliegtuig wordt vervoerd en dat is verzonden door dezelfde afzender en dezelfde bestemming heeft; bij vervoer per schip moet een gezondheidscertificaat worden opgesteld voor iedere groep van tien dieren.

⁽²⁾ Slachtrunderen: runderen die bestemd zijn om onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming rechtstreeks naar een slachthuis te worden geleid of naar een naast een slachthuis gelegen markt waarvoor de regeling geldt dat alle dieren, met name na afloop van de markt, uitsluitend naar een slachthuis mogen worden geleid, waarvoor hiertoe door de bevoegde autoriteit toestemming is verleend.

⁽³⁾ Doorhalen betreffen niet van toepassing is.

⁽⁴⁾ Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven.

⁽⁵⁾ In Duitsland: „Beamteter Tierarzt“; in België: „Diergeneeskundig inspecteur“; in Frankrijk: „Directeur départemental des services vétérinaires“; in Italië: „Veterinario provinciale“; in Luxemburg: „Inspecteur vétérinaire“.

⁽⁶⁾ Het is niet nodig de in punt V. b) c) en d), en in punt VI van dit certificaat vermelde gegevens te verschaffen, wanneer het gaat om kalveren die jonger zijn dan 4 maanden.

⁽⁷⁾ Deze termijn heeft betrekking op de dag van inlading.

MODEL III

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten van de E.E.G.

— Fok- en gebruiksvarkens —

No. _____

Land van verzending _____

Ministerie _____

Dienst _____

I. *Identificatie van het dier:*

Ras _____ Geslacht _____ Leeftijd _____

Officieel oormerk _____

Andere merken of kentekens _____

II. *Herkomst van het dier:*

Het dier

— heeft ten minste 6 maanden voor de dag *van inlading* op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending verbleven ⁽¹⁾— is minder dan 6 maanden oud en heeft sedert zijn geboorte op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending verbleven ⁽¹⁾III. *Bestemming van het dier:*Het dier wordt verzonden uit _____
(plaats van verzending)naar _____
(plaats en land van bestemming)per ⁽²⁾ — spoorwagon ⁽²⁾ — vrachtwagen ⁽²⁾ — vliegtuig ⁽¹⁾ — schip

Naam en adres van de afzender _____

Naam en adres van zijn lasthebber (in voorkomend geval) _____

Vermoedelijk punt van grensovergang (grenskantoor) _____

Naam en adres van de geadresseerde _____

IV. *Gegevens met betrekking tot de gezondheid:*Ondergetekende, districtsinspecteur van de Veeartsenijkundige Dienst ⁽³⁾ verklaart dat het hierboven omschreven dier voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a) het is heden onderzocht en vertoont geen klinische ziekteverschijnselen;
- b) het is afkomstig uit een brucellosevrije varkensbeslag en
- de binnen de voorgeschreven termijn van 30 dagen ⁽⁴⁾ verrichte bloedserum-agglutinatatie heeft een titer van minder dan 30 internationale eenheden per milliliter aangetoond ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾;
- c) het heeft de laatste 30 dagen ⁽⁴⁾ verbleven op een op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending gelegen bedrijf waar gedurende die periode geen enkele voor varkens besmettelijke ziekte, waarvoor aangifteplicht bestaat in de zin van de voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer, officieel is geconstateerd.
- Bovendien is het bedrijf gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten en is het volgens officiële waarnemingen de laatste 3 maanden ⁽⁴⁾ vrij van mond- en klauwzeer, runder- en varkensbrucellose, varkenspest en besmettelijke varkensverlamming (Teschener-ziekte) geweest;
- d) het is aangekocht
- op een bedrijf ⁽¹⁾
 - op een voor de verzending naar een andere Lid-Staat officieel erkende markt voor fok- en gebruiksdieren ⁽¹⁾;
- e) het is, na/zonder ⁽¹⁾ in een verzamelplaats te hebben verbleven rechtstreeks vervoerd van
- het bedrijf ⁽¹⁾

— het bedrijf naar de markt en van de markt ⁽¹⁾

naar de plaats van verzending, zonder in aanraking te komen met andere twee-hoefige dieren dan fok- of gebruiksrunderen en -varkens die aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer gestelde eisen voldoen, in vervoermiddelen en eventueel met behulp van transportvoorzieningen, die van tevoren zijn gereinigd en ontsmet met een officieel erkend ontsmettingsmiddel.

De plaats van inlading is gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten.

V. Dit certificaat is 10 dagen geldig.

Stempel:

Gedaan te _____, de _____ om _____ uur
(dag van inlading)

Districtsinspecteur ⁽³⁾

⁽¹⁾ Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.

⁽²⁾ Bij verzending per spoorwagwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven.

⁽³⁾ In Duitsland: „Beamteter Tierarzt“; in België: „Diergeneeskundig inspecteur“; in Frankrijk: „Directeur départemental des services vétérinaires“; in Italië: „Veterinario provinciale“; in Luxemburg: „Inspecteur vétérinaire“.

⁽⁴⁾ Deze termijn heeft betrekking op de dag van inlading.

⁽⁵⁾ De serumagglutinatatie geschiedt alleen bij varkens met een gewicht van meer dan 25 kilogram.

MODEL IV

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT ⁽¹⁾
voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten van de E.E.G.
— Slachtvarkens — ⁽²⁾

No.

Land van verzending

Ministerie

Dienst

I. *Aantal dieren:*II. *Identificatie van de dieren:*

Volgnummer	Varkens of biggen	Officiële oormerken en andere merken of kentekens
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		
.....		

III. *Herkomst van de dieren:*

Volgnummer
volgens
punt II

De dieren

— hebben sedert ten minste 3 maanden voor de dag van inlading verbleven op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending ⁽³⁾

- die jonger zijn dan 3 maanden hebben sedert de geboorte verbleven op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending ⁽³⁾

IV. *Bestemming van de dieren:*

De dieren worden verzonden uit
(plaats van verzending)

naar
(plaats en land van bestemming)

per ⁽³⁾ — spoorwagon ⁽³⁾ — vrachtwagen ⁽³⁾ — vliegtuig ⁽³⁾ — schip

Naam en adres van de afzender

Naam en adres van zijn lasthebber (in voorkomend geval)

Vermoedelijk punt van grensovergang (grenskantoor)

Naam en adres van de geadresseerde

V. *Gegevens met betrekking tot de gezondheid:*

Ondergetekende, districtsinspecteur van de Veeartsenijkundige Dienst ⁽⁶⁾ verklaart dat de hierboven omschreven dieren voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) zij zijn heden onderzocht en vertonen geen klinische ziekteverschijnselen;
- b) het gaat niet om dieren die in het kader van een nationaal programma tot het uitbannen van besmettelijke varkensziekten moeten worden afgemaakt;
- c) zij zijn aangekocht
- op een op het grondgebied van de Lid-Staat van verzending gelegen bedrijf waar gedurende ten minste 30 dagen ⁽⁶⁾ geen enkele besmettelijke varkensziekte, waarvoor aangifteplicht bestaat in de zin van de voorschriften voor het intracommunautair handelsverkeer, officieel is geconstateerd.
- Bovendien is het bedrijf gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten en is het volgens officiële waarnemingen de laatste 3 maanden ⁽⁶⁾ vrij van mond- en klauwzeer, runder- en varkensbrucellose, varkenspest en besmettelijke varkensverlamming ⁽³⁾
- op een voor de verzending naar een andere Lid-taat officieel erkende markt van slachtdieren ⁽³⁾
- d) zij zijn, na/zonder ⁽³⁾ in een verzamelplaats te hebben verbleven, rechtstreeks vervoerd van
- het bedrijf ⁽³⁾
- het bedrijf naar de markt en van de markt ⁽³⁾

naar de plaats van verzending, zonder in aanraking te komen met andere twee-hoevige dieren dan slachtrunderen of slachtvarkens die voldoen aan de voor het

intracommunautaire handelsverkeer gestelde eisen, in vervoermiddelen en eventueel met behulp van transportvoorzieningen, die van tevoren zijn gereinigd en ontsmet met een officieel toegelaten ontsmettingsmiddel.

De plaats van inlading is gelegen in het centrum van een gebied dat vrij is van epidemische veeziekten.

VI. Dit certificaat is 10 dagen geldig.

Stempel:

Gedaan te _____, de _____, om _____ uur
(dag van inlading)

Districtsinspecteur ⁽⁵⁾

(¹) Het gezondheidscertificaat mag slechts worden afgegeven voor het aantal dieren dat in één spoorwagon, vrachtwagen of vliegtuig wordt vervoerd en dat verzonden is door dezelfde afzender en dezelfde bestemming heeft; bij vervoer per schip moet een gezondheidscertificaat worden opgesteld voor iedere groep van 10 dieren.

(²) *Slachtvarkens*: varkens die bestemd zijn om onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming rechtstreeks naar een slachthuis te worden geleid of naar een naast een slachthuis gelegen markt, waarvoor de regeling geldt dat alle dieren, met name na afloop van de markt, uitsluitend naar een slachthuis mogen worden geleid, waarvan door de bevoegde centrale autoriteit toestemming is verleend.

(³) Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.

(⁴) Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven.

(⁵) In Duitsland: „Beaufetzter Tierarzt”; in België: „Diergeneeskundige inspecteur”; in Frankrijk: „Directeur départemental des services vétérinaires”; in Italië: „Veterinario provinciale”; in Luxemburg: „Inspecteur vétérinaire”.

(⁶) Deze termijn heeft betrekking op de dag van verzending.

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens

A. VERZOEK OM ADVIES

Tijdens zijn 89e zitting van 13 december 1962 heeft de Raad besloten, overeenkomstig artikel 100 van het Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen aangaande het commissievoorstel voor een richtlijn betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens.

Met een brief d.d. 21 december 1962 heeft de heer E. Colombo, Voorzitter van de Raad, het verzoek om advies over deze hierna opgenomen tekst aan de heer Roche, Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, gezonden.

**Ontwerp-richtlijn van de Raad
betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op
het gebied van het intracommunautaire
handelsverkeer in runderen en varkens**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en in het bijzonder op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat Verordening no. 20 van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees met ingang van 30 juli 1962 wordt toegepast en dat deze verordening eveneens betrekking heeft op het handelsverkeer in levende dieren;

Overwegende dat een overeenkomstige verordening op 1 november 1962 voor de sector rundvlees in werking zal treden;

Overwegende dat krachtens voornoemde verordeningen het complex van traditionele beschermingsmaatregelen aan de grens vervangen werd door een uniforme regeling, ten einde het handelsverkeer binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken, en dat de in het kader van deze regeling genomen maatregelen in de loop van de overgangperiode geleidelijk moeten worden afgeschaft;

Overwegende dat de door genoemde verordeningen ingevoerde regeling niet de verwachte uitwerking zal hebben zolang het handelsverkeer in runderen en varkens binnen de Gemeenschap belemmerd wordt door de verschillen die op het gebied van de sanitaire voorschriften tussen de Lid-Staten bestaan;

Overwegende dat, in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en parallel met de reeds vastgestelde verordeningen houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten, maatregelen getroffen moeten worden om deze verschillen op te heffen; dat het derhalve noodzakelijk is over te gaan tot een onderlinge aanpassing van de sanitaire voorschriften van de Lid-Staten;

Overwegende dat de Lid-Staten ingevolge artikel 36 van het Verdrag weliswaar het recht hebben de verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer te handhaven, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van personen en dieren, maar dat dit recht hen niet ontslaat van de verplichting om de bepalingen,

waarop deze verboden en beperkingen gebaseerd zijn, onderling aan te passen, voor zover de tussen deze voorschriften bestaande verschillen een belemmering vormen voor de verwezenlijking en het functioneren van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat, in het kader van deze onderlinge aanpassing, aan de landen van herkomst de verplichting moet worden opgelegd erop toe te zien dat de voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde fok-, gebruiks- en slachtrunderen en -varkens, de plaatsen van herkomst en lading van deze dieren, alsmede de vervoermiddelen, aan bepaalde sanitaire eisen voldoen om te voorkomen dat deze dieren tot verbreiding van besmettelijke ziekten aanleiding geven;

Overwegende dat de Lid-Staten zekerheid moeten hebben dat deze eisen in acht genomen worden en dat het derhalve gewenst is te voorzien in de afgifte van een gezondheidscertificaat door een officiële veearts, welk certificaat bij de zending dieren gevoegd moet worden en daarvan niet gescheiden mag worden voordat zij in het land van bestemming is aangekomen;

Overwegende dat de Lid-Staten het recht moeten hebben om de overbrenging van runderen en varkens naar hun grondgebied te verbieden wanneer wordt vastgesteld dat deze aan een besmettelijke ziekte lijden of het vermoeden daartoe bestaat, of ook wanneer zij, hoewel zelf niet aangetast, deze ziekte kunnen overbrengen, alsmede wanneer deze dieren niet aan de communautaire sanitaire bepalingen beantwoorden;

Overwegende dat het niet gerechtvaardigd is de Lid-Staten toe te staan om andere dan sanitaire redenen de overbrenging naar hun grondgebied van runderen en varkens te verbieden en dat derhalve aan de afzender of diens gevolmachtigde desgevraagd de mogelijkheid geboden moet worden om de dieren weer naar het land van herkomst te vervoeren, voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen tegen bestaan;

Overwegende dat de afzender of diens gevolmachtigde alsmede de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst op de hoogte gesteld moeten worden van de gronden waarop een eventueel verbod berust, ten einde hen in staat te stellen zich daarover een oordeel te vormen;

Overwegende dat het wenselijk is de afzender, in geval van een geschil tussen hem en de autoriteiten van het land van bestemming over de juistheid van een verbod, in staat te stellen het advies van een neutrale deskundige in te winnen, zodat hij zodoende over een bijkomend bewijsmiddel kan beschikken;

Overwegende dat het mogelijk is gebleken de algemene bepalingen van deze richtlijn in sommige

gevallen en voor bepaalde categorieën dieren minder stringent te maken, zonder dat dit op sanitair gebied gevaar met zich brengt, door de mogelijkheid te scheppen dat de landen van bestemming en de transitolanden algemene of bijzondere uitzonderingen toestaan;

Overwegende dat op enige gebieden waarop zich bijzondere problemen voordoen, de onderlinge aanpassing van de voorschriften der Lid-Staten eerst na een nader onderzoek verwezenlijkt kan worden;

Overwegende dat voor de bijlagen B tot en met D een revisieprocedure moet worden vastgesteld daar de aldaar genoemde voorschriften een ontwikkeling kunnen ondergaan; dat het, in verband met het feit dat deze voorschriften van technische aard zijn, gewenst is de Commissie met een dergelijke revisie te belasten; dat het aanbrengen van wijzigingen in bijlage A echter tot de competentie van de Raad moet blijven behoren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft betrekking op het intracom-munautaire handelsverkeer in fok-, gebruiks- en slachtrunderen en -varkens.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) *bedrijf*: landbouwbedrijf of stal van een vee-koopman onder overheidstoezicht, gelegen op het grondgebied van een Lid-Staat, waar gewoonlijk fok-, gebruiks- en slachtdieren worden gehouden of opgekweekt;

b) *slachtdieren*: runderen en varkens die bestemd zijn om onmiddellijk na aankomst in het land van bestemming naar het abattoir te worden geleid ten einde aldaar zo spoedig mogelijk te worden geslacht;

c) *fok- en gebruiksdieren*: alle andere runderen en varkens, met name die welke voor de melk- en vlees-productie bestemd zijn of als trekkracht worden gebruikt;

d) *tuberculosevrij rund*: rund dat aan de in bijlage A, sub I, 1, gestelde eisen voldoet;

e) *officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag*: rundveebeslag, dat aan de in bijlage A, sub I, 2 gestelde eisen voldoet;

f) *brucellosevrij rund*: rund dat aan de in bijlage A, sub II, A, 1 gestelde eisen voldoet;

g) *officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag*: rundveebeslag dat aan de in bijlage A, sub II, A, 2 gestelde eisen voldoet;

h) *brucellosevrij rundveebeslag*: rundveebeslag dat aan de in bijlage A, sub II, A, 3 gestelde eisen voldoet;

i) *brucellosevrij varken*: varken dat aan de in bijlage A, sub II, B, 1 gestelde eisen voldoet;

k) *brucellosevrij varkensbeslag*: varkensbeslag dat aan de in bijlage A, sub II, B, 2 gestelde eisen voldoet;

l) *gebied vrij van epidemische veeziekten*: gebied met een middellijn van 20 km, waarin zich volgens officiële vaststelling sedert ten minste 30 dagen voor de inlading:

— onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 1,

— bij runderen en varkens geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan,

— bij varkens alleen, bovendien geen enkel geval van varkenspest of besmettelijke varkensverlammingen heeft voorgedaan;

m) *officiële veearts*: door de bevoegde centrale autoriteiten van de Lid-Staat aangewezen veearts;

n) *land van herkomst*: Lid-Staat vanuit welke runderen en varkens naar een andere Lid-Staat worden verzonden;

o) *land van bestemming*: Lid-Staat naar welke runderen en varkens uit een andere Lid-Staat worden verzonden;

p) *transitoland*: Lid-Staat door welke runderen en varkens van een Lid-Staat naar een andere Lid-Staat worden vervoerd

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat uit zijn gebied naar het gebied van een andere Lid-Staat alleen runderen en varkens worden verzonden die voldoen aan de in lid 2 vastgestelde algemene voorwaarden, alsmede aan de voor bepaalde soorten van runderen en varkens in de leden 3 tot en met 7 vastgestelde bijzondere voorwaarden.

2. De runderen en varkens als bedoeld in deze richtlijn moeten:

a) op de dag van de inlading geen enkel klinisch ziekteverschijnsel vertonen;

b) op een bedrijf zijn aangeschaft;

c) aldaar gedurende de laatste 30 dagen van de inlading hebben verbleven; bedoeld bedrijf moet aan de volgende officieel vastgestelde voorwaarden voldoen:

— in het centrum van een gebied vrij van epidemische veeziekten gelegen zijn,

— gedurende ten minste 3 maanden voor de inlading vrij zijn geweest van mond- en klauwzeer en runderbrucellose, voor zover het runderen betreft, en van varkensbrucellose, varkenspest en besmettelijke varkensverlamming, voor zover het varkens betreft,

— gedurende ten minste 30 dagen voor de inlading vrij zijn geweest van alle andere, voor het desbetreffende soort van dieren besmettelijke ziekten waarvoor in het land van herkomst een aanmeldingsplicht geldt;

d) voorzien zijn van een officieel oormerk of van een officieel erkend oormerk, dan wel — wat de varkens betreft — van een onuitwisbaar stempel waardoor identificatie kan plaatsvinden;

e) direct van het bedrijf naar de plaats van inlading zijn gebracht en dit

— afgezonderd van alle andere tweehoevige dieren dan runderen en varkens die aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer gestelde voorwaarden voldoen,

— gescheiden naar fok- en gebruiksdieren enerzijds en slachtdieren anderzijds,

— in van tevoren gereinigde en met een in het land van herkomst officieel erkend produkt ontsmette vervoermiddelen en onder gebruikmaking van op gelijke wijze behandelde bevestigingsmiddelen;

f) in de sub e) omschreven voorwaarden van de plaats van inlading naar het land van bestemming worden verzonden; bedoelde plaats van inlading moet in het centrum van een gebied vrij van epidemische veeziekten liggen;

g) onmiddellijk na de inlading zo spoedig mogelijk naar de grens van het land van bestemming worden gebracht;

h) tijdens hun transport naar het land van bestemming vergezeld zijn van een gezondheidscertificaat als aangegeven in bijlage E (Model I tot en met IV) dat op de dag der verzending tenminste in de taal van het land van bestemming is opgesteld en vanaf deze dag 10 dagen geldig is.

3. Fok- en gebruiksdieren moeten in het bijzonder:

a) ten minste 15 dagen en ten hoogste 4 maanden voor de inlading tegen de mond- en klauwzeertypen A,

O en C zijn ingeënt, met een door de bevoegde instanties van het land van herkomst goedgekeurde en gecontroleerde entstof die op basis van geïnactiveerde virussen is vervaardigd;

b) afkomstig zijn van een officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag en zelf tuberculosevrij zijn, met name negatief gereageerd hebben op een overeenkomstig de bijlagen A en B uitgevoerde intradermale tuberculinatie;

c) afkomstig zijn van een officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag en zelf brucellosevrij zijn, met name bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C uitgevoerde bloedserumagglutinatatie een brucellosegehalte van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond;

d) wanneer het melkkoeien betreft bij klinisch onderzoek geen verschijnselen van uierontsteking vertonen; bovendien mogen bij een overeenkomstig het bepaalde in bijlage D verricht melkonderzoek geen verschijnselen van een kenmerkende ontsteking noch specifieke pathogene kiemen worden aangetoond.

4. Fok- en gebruiksvarkens in het bijzonder moeten afkomstig zijn van een brucellosevrij beslag, zelf brucellosevrij zijn en met name bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C verrichte bloedserumagglutinatatie een brucellosegehalte van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond; de bloedserumagglutinatatie wordt alleen verricht bij varkens met een gewicht van meer dan 25 kg.

5. Slachtdieren in het bijzonder mogen niet in aanmerking komen om ingevolge een programma van een Lid-Staat tot het uitbannen van besmettelijke ziekten te worden afgeslacht.

6. Slachtrunderen in het bijzonder, voor zover deze ouder zijn dan 4 maanden, moeten:

a) ten minste 15 dagen en ten hoogste 4 maanden voor de inlading met een door de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst goedgekeurd en gecontroleerd vaccin dat op grond van geïnactiveerde virussen is vervaardigd, tegen de mond- en klauwzeertypen A, O en C zijn ingeënt;

b) wanneer zij niet uit een officieel als tuberculosevrij erkend rundveebeslag afkomstig zijn, negatief hebben gereageerd op een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en B verrichte intradermale tuberculinatie;

c) wanneer zij noch uit een officieel als brucellosevrij erkend rundveebeslag noch uit een brucellosevrij rundveebeslag afkomstig zijn bij een overeenkomstig het bepaalde in de bijlagen A en C verrichte bloedserumagglutinatatie een brucellosegehalte van minder dan 30 internationale agglutinatatie-eenheden per milliliter hebben vertoond.

7. In het intracommunautaire handelsverkeer moeten eveneens worden toegelaten:

fok-, gebruiks- en slachtdieren die op een voor de verzending naar een andere Lid-Staat officieel erkende markt zijn aangekocht, voor zover deze markt aan de volgende eisen voldoet:

— onder controle van een officiële veearts staan,

— gelegen zijn in het centrum van een gebied vrij van epidemische dierenziekten en worden gehouden in een plaats waar op dezelfde dag geen andere vee-markt wordt gehouden,

— na voorafgaande besmetting alleen worden gebruikt als markt voor fok- en gebruiksdieren, dan wel als markt voor slachtdieren die beantwoorden aan de voor het intracommunautaire handelsverkeer geldende eisen, zoals deze in de leden 2 tot en met 6 — met uitzondering van lid 2, sub b) — alsmede in artikel 4 zijn vastgesteld, voor zover deze voorschriften op het desbetreffende dier van toepassing zijn; deze dieren moeten met name overeenkomstig het bepaalde in lid 2, sub e) naar de markt zijn vervoerd.

De op dergelijke markten aangekochte dieren moeten onmiddellijk overeenkomstig het bepaalde in lid 2, sub e) en g) van de markt naar de plaats van inlading worden overgebracht en naar het land van bestemming worden vervoerd.

8. De bevoegde centrale overheidsorganen van het land van herkomst bepalen welke markten als bedoeld in lid 7 worden erkend als markt voor fok- en gebruiksdieren, dan wel als markt voor slachtdieren. Zij stellen de bevoegde centrale overheidsorganen van de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van deze erkenning en de benaming van deze markten.

9. De bevoegde centrale overheidsorganen van het land van herkomst bepalen op welke wijze de officiële controle van de in lid 7 bedoelde markten plaatsvindt.

10. In het geval als bedoeld in lid 7 moeten dienovereenkomstige verklaringen op de gezondheidscertificaten als aangegeven in bijlage E (modellen I tot en met IV) worden vermeld.

11. De bevoegde centrale overheidsorganen van het land van herkomst bepalen op welke wijze de officiële controle van de stallen van veekooplieden moet geschieden.

12. Indien als gevolg van het optreden van een voor de desbetreffende diersoort besmettelijke ziekte verbodsmaatregelen van overheidswege van toepassing worden verklaard op het bedrijf of op het gebied, beginnen de in lid 2, sub c), 1e tot 3e streepje en in artikel 2, sub l) gestelde termijnen te lopen vanaf de datum waarop deze verbodsbepalingen officieel worden ingetrokken.

Artikel 4

1. Tot de inwerkingtreding van latere voorschriften van de Europese Economische Gemeenschap moeten alle voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde fok- en gebruiksdieren ten minste 6 maanden en slachtdieren ten minste 3 maanden voor het begin van de in artikel 3, lid 2, sub c) gestelde termijn van 30 dagen op het grondgebied van een Lid-Staat hebben vertoeft.

Wanneer de leeftijd van deze dieren minder dan 6 respectievelijk 3 maanden bedraagt, moeten deze sedert hun geboorte op het grondgebied van een Lid-Staat hebben vertoeft.

2. In alle in lid 1 bedoelde gevallen moeten dienovereenkomstige verklaringen op de gezondheidscertificaten als aangegeven in bijlage E (modellen I tot en met IV) worden vermeld.

Artikel 5

De voor de inenting als bedoeld in artikel 3, lid 3, sub a), en lid 6, sub a), benodigde vaccins moeten, wanneer deze niet in de Lid-Staat zelf worden vervaardigd, in een andere Lid-Staat worden aangekocht, tenzij nieuwe wetenschappelijke gegevens of het ontbreken van tot dusverre als geschikt erkende vaccins de aankoop hiervan buiten de Europese Economische Gemeenschap noodzakelijk maken. Wanneer andere virustypen of andere varianten van mond- en klauwzeer dan de typen A, O en C zouden optreden waartegen de tot dusverre gebruikte vaccins geen of slechts onvoldoende bescherming bieden, kan iedere Lid-Staat onverwijld de nodige maatregelen treffen ter aanpassing van de formules der vaccins en het gebruik hiervan. Terzelfder tijd stelt de betrokken Lid-Staat de Commissie en de overige Lid-Staten hiervan in kennis. De Commissie kan bepalen dat besprekingen over de getroffen, of eventueel te treffen maatregelen bij haar worden gehouden.

Artikel 6

1. Iedere Lid-Staat doet de Commissie en de overige Lid-Staten een lijst toekomen van de grensovergangen, die bij de overbrenging van runderen en varkens moeten worden gebruikt.

2. Elk land van bestemming kan eisen dat de verzender of diens gevolmachtigde de bevoegde autoriteiten van dit land binnen bepaalde termijnen van de aankomst van een zending runderen en varkens, met name van de omvang hiervan, van de grensovergang alsmede van de vermoedelijke tijd van aankomst in kennis stelt.

3. Elk land van bestemming kan het overbrengen van runderen en varkens op zijn grondgebied verbieden wanneer:

a) deze dieren aangetast zijn of verdacht worden aangetast te zijn door een ziekte waarvoor in het land van bestemming een aanmeldingsplicht bestaat of — zonder dat deze dieren aan dergelijke ziekten lijden — het vermoeden bestaat dat zij een besmettingshaard van dergelijke ziekten voor andere dieren vormen, of

b) het bepaalde in de artikelen 3 en 4 niet in acht is genomen voor deze dieren.

Op grond van de beslissingen als bedoeld in de eerste alinea moet het op verzoek van de afzender of diens gevolmachtigde zijn toegestaan de dieren weer naar het land van herkomst te vervoeren, voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan.

4. De bevoegde autoriteit van het land van bestemming kan, wanneer het een zending slachtdieren betreft, op grond van sanitaire overwegingen bepalen naar welk abattoir deze zending moet worden gezonden en binnen welke termijn de dieren moeten worden geslacht.

5. Wanneer er na de binnenkomst van fok- of gebruiksdieren op het grondgebied van het land van bestemming termen aanwezig zijn die een maatregel als bedoeld in lid 3 eerste zin zouden hebben gerechtsvaardigd, moet de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending op verzoek van de bevoegde centrale autoriteit van het land van bestemming de nodige onderzoeken verrichten en haar onverwijld van het resultaat hiervan in kennis stellen.

6. Van de op grond van de leden 3 en 4 door de bevoegde autoriteit genomen besluiten en de motivering hiervan moeten de afzender of diens gevolmachtigde in kennis worden gesteld. Desgevraagd moet de aanvrager onverwijld schriftelijk in kennis worden gesteld van deze beslissingen en de motivering hiervan met vermelding van de rechtsmiddelen die het geldende recht biedt alsmede van de formaliteiten en termijnen die in acht moeten worden genomen. Deze besluiten moeten eveneens ter kennis worden gebracht van de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending.

Artikel 7

1. De landen van bestemming mogen in bepaalde gevallen aan een of meer landen van herkomst algemene of beperkte machtigingen verlenen om

a) de inenting tegen mond- en klauwzeer

— in afwijking van artikel 3, lid 6, sub a) niet verplicht te stellen voor slachtrunderen, indien in het land van herkomst en in de betrokken transitolanden ten minste 6 maanden voor de datum van inlading geen geval van mond- en klauwzeer officieel is vastgesteld;

— in afwijking van artikel 3, lid 3, sub a) en lid 6, sub a), voor fok-, gebruiks- en slachtrunderen te vervangen door een door de bevoegde autoriteit van het land van herkomst officieel erkende en gecontroleerde en door de bevoegde autoriteit van het land van bestemming aanvaarde serumvaccinatie tegen mond- en klauwzeer welke ten hoogste 10 dagen voor de inlading is verricht door middel van een anti-mond- en klauwzeerserum;

b) in afwijking van het bepaalde in artikel 3, lid 3, sub c), fok- of gebruiksrunderen toe te laten die uit een brucellosevrij rundveebeslag afkomstig zijn;

c) in afwijking van het bepaalde in artikel 3, lid 6, sub b), slachtrunderen te aanvaarden die positief hebben gereageerd op een intradermale tuberculinatie;

d) in afwijking van het bepaalde in artikel 3, lid 6, sub c), slachtrunderen te aanvaarden die bij de bloedserumagglutinaties een brucellagehalte van 30 of meer internationale agglutinaties-eenheden per milliliter hebben vertoond.

2. Wanneer een land van bestemming een algemene machtiging als bedoeld in lid 1 verleent, stelt het de overige Lid-Staten en de Commissie hiervan in kennis.

3. Wanneer een land van bestemming één van de machtigingen als bedoeld in lid 1 verleent, dient bij een transitozending ook een desbetreffende machtiging van de betrokken transitolanden te worden verkregen.

4. De landen van herkomst nemen alle nodige maatregelen opdat op de gezondheidscertificaten waarvan de modellen in bijlage E (modellen I en II) zijn opgenomen, wordt vermeld dat van de in lid 1 bedoelde mogelijkheden gebruik is gemaakt.

Artikel 8

Tot de inwerkingtreding van latere voorschriften van de Europese Economische Gemeenschap blijven de voorschriften van de Lid-Staten die betrekking hebben op runderen en varkens waaraan antibiotica, oestrogene of thyreostatische stoffen of „tenderisers“ zijn toegediend, onverminderd van kracht.

Artikel 9

1. De onderhavige richtlijn laat de rechtsmiddelen die het gelende recht van de Lid-Staten biedt tegen beslissingen van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten als bedoeld in deze richtlijn onverlet.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de afzender van runderen en varkens waarop de in artikel 6, lid 3, vastgestelde maatregelen van toepassing zijn, gerechtigd zou zijn het advies van een veterinaire deskundige in te winnen ten einde vast te stellen of aan

de in artikel 6, lid 3, gestelde eisen is voldaan, voordat tot verdere maatregelen wordt overgegaan.

De veterinaire deskundige moet de nationaliteit van een Lid-Staat bezitten; hij hoeft echter noch de nationaliteit van het land van herkomst noch die van het land van bestemming te bezitten. De Commissie stelt, op voorstel van de Lid-Staten, een lijst op van veterinaire deskundigen die met het uitbrengen van dergelijke adviezen kunnen worden belast. Na raadpleging van de Lid-Staat stelt zij de uitvoeringsmaatregelen vast in het bijzonder ten aanzien van de bij het uitbrengen van het advies te volgen procedure.

Artikel 10

Na raadpleging van de Lid-Staten kunnen de bepa-

lingen als bedoeld in de bijlagen B tot en met D door de Commissie bij richtlijn worden gewijzigd.

Artikel 11

Binnen een jaar na de bekendmaking van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden ten einde gevolg te geven aan het bepaalde in deze richtlijn en de bijlagen daarvan; zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot alle Lid-Staten.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Tijdens zijn 28e zitting, gehouden te Brussel op 24 en 25 april 1963, heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht:

ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de „richtlijn van de Raad betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens”

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het verzoek van de Voorzitter van de Raad van Ministers d.d. 21 december 1962, overeenkomstig artikel 43, lid 2, van het Verdrag, om advies inzake de „richtlijn van de Raad betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens”,

Gezien het advies van de Gespecialiseerde Afdeling voor de landbouw d.d. 11 april 1963 inzake bovengenoemde richtlijn,

Gezien het rapport van mevrouw Landgrebe-Wolff, rapporteur van de Gespecialiseerde Afdeling voor de landbouw,

Gezien de beraadslagingen van het Economisch en Sociaal Comité tijdens zijn 28e zitting,

Overwegende dat het Economisch en Sociaal Comité reeds in zijn advies inzake de „richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap”

d.d. 30 oktober 1962 (doc. CES 263/62), eenstemmig erop heeft gewezen dat „een gelijktijdige toepassing van op het niveau der Gemeenschap geharmoniseerde veterinaire bepalingen voor levende dieren en vlees noodzakelijk is, daar deze bepalingen immers in vele opzichten juridisch een eenheid vormen met de sanitaire regeling op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap”;

Overwegende dat de in artikel 2 van het Verdrag van Rome beoogde „toenemende verbetering van de levensstandaard” tevens een daadwerkelijke inspanning, gericht op de bescherming van en de zorg voor de gezondheid der bevolking impliceert;

Overwegende dat het geheel van maatregelen op veterinair gebied zowel de bescherming van de gezondheid der dieren als een zonder wrijving verloopend handelsverkeer binnen de Gemeenschap moet bevorderen;

Overwegende dat het bestaan van vele landbouwbedrijven door het overbrengen van een epidemische veeziekte ernstig kan worden bedreigd;

Overwegende dat de economische situatie van de landbouw op de meest directe wijze kan afhangen van de richtlijnen die voor de bestrijding van epidemische veeziekten worden vastgesteld en de wijze waarop zij worden toegepast;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn de harmonisatie van nationale voorschriften nastreeft en dat daardoor het functioneren van de Gemeenschappelijke Markt in het algemeen bevorderd wordt, en tegelijkertijd in vele opzichten eerst de werkelijke voorwaarden voor goede hygiënische toestanden op het gebied van de bestrijding van veeziekten geschapen worden, die beantwoorden aan de huidige opvattingen van een vooruitstrevende landbouw;

Overwegende dat het bereiken en verzekeren van een hoger inkomen voor de landbouw direct afhankelijk is van een nauwgezette inachtneming van de bepalingen ter bestrijding van epidemische veeziekten, aangezien dit de verhoging van de produktiviteit gunstig beïnvloedt,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT:

Het Economisch en Sociaal Comité keurt het onderhavige ontwerp van richtlijn goed, onder voorbehoud van de volgende opmerkingen:

I — Algemene opmerkingen

Daar sommige ziekteverwekkers van runderen en varkens op de mensen kunnen worden overgedragen, zijn nauwkeurige hygiënische voorschriften en een nauwgezette uitvoering hiervan van vitaal belang voor de bevolking.

Tevens moet het produktievermogen van de landbouwbedrijven worden beschermd en de veestapel, die een zeer belangrijk gedeelte van hun bezit vormt, tegen schade door epidemische veeziekten worden gevrijwaard.

Het onderhavige ontwerp van een „richtlijn betreffende bepaalde sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens” vormt een waardevolle bijdrage tot de harmonisatie van de nationale bepalingen op het vlak van de Gemeenschap.

De beoogde harmonisatie van de sanitaire bepalingen binnen de Gemeenschap is op zichzelf niet voldoende. Het is derhalve van zeer groot belang zo spoedig mogelijk voor de in- en uitvoer van runderen en varkens afkomstig uit of bestemd voor derde landen, aan de gemeenschappelijke richtlijn gelijkwaardige bepalingen op te stellen.

In dit verband dient de Raad de Commissie te verzoeken zo spoedig mogelijk een richtlijn op te stellen, krachtens welke naast conserven in het algemeen alle soorten bewerkt vlees, vleesconserven en vleesprodukten, aan voorlopig geharmoniseerde en ten slotte gelijkgemaakte voorschriften zouden worden onderworpen.

Het zou ten slotte dienstig zijn er naar te streven, binnen afzienbare tijd, op eenvoudige en duidelijke wijze te komen tot een zo volledig mogelijke harmonisatie van alle geldende bepalingen op veterinair en sanitair gebied.

Dergelijke overwegingen leiden tot de noodzaak een Europees voedingsmiddelenrecht uit te werken dat zowel het belang van de verbruikers en de producenten, als het vrije verkeer van goederen dient. Het uiteindelijke doel en de weg om dit te bereiken dienen reeds nu zorgvuldig en op lange termijn te worden bepaald.

Het Comité heeft met voldoening ter kennis genomen dat een nauwe samenwerking tussen de veterinaire diensten der verschillende landen, reeds tot stand is gekomen of zich thans ontwikkelt, en wel niet alleen binnen de Gemeenschap, doch ook in een ruimer kader.

Een voor geheel Europa geldende regeling van de sanitaire vraagstukken zou zowel de bescherming van de volksgezondheid ten goede komen alsook de bevordering van de landbouw dienen, die daardoor beter zal kunnen concurreren en in belangrijker mate beschermd zal zijn tegen de gevolgen van de voor de veestapel bestaande risico's.

Bovendien dient vermeden te worden dat de regelingen op sanitair gebied een goede voorziening van de consument belemmeren en moeten deze regelingen rekening houden met economische eisen en praktische omstandigheden.

De richtlijn ter regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees en die van veterinaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in runderen en varkens moeten steeds worden gezien als elkaar aanvullende onderdelen van een het gehele gebied omvattende uniforme regeling. Het Economisch en Sociaal Comité is van mening dat de Commissie in het bijzonder de taak heeft ervoor te zorgen dat geen discriminaties optreden tussen deze beide delen van de commercialisatieweg.

II — Opmerkingen t.a.v. de afzonderlijke artikelen

Preamble

Naast de raadpleging van het Europese Parlement dient ook die van het Economisch en Sociaal Comité te worden vermeld, daar de raadpleging van het Comité in artikel 43, lid 2, van het Verdrag is voorzien.

Preamble — laatste overweging

De vierde regel zou als volgt moeten worden aangevuld:

„... gewenst is, de Commissie *na raadpleging van de Lid-Staten* met een dergelijke revisie te belasten”.

Deze raadpleging is immers in artikel 10 vastgelegd.

Artikel 1

Het Economisch en Sociaal Comité beveelt de Raad aan, in een intentieverklaring de Commissie op te dragen, zo spoedig mogelijk voorstellen voor te leggen inzake sanitaire regelingen op het vlak van de Gemeenschap met betrekking tot:

- a) de in- en uitvoer van runderen en varkens, afkomstig uit of bestemd voor derde landen;
- b) het handelsverkeer in andere dieren dan runderen en varkens, bv. pluimvee;
- c) het handelsverkeer in alle soorten bewerkt vlees, vleesconserven en vleesprodukten.

*Artikel 2**Ad a)*

De Nederlandse tekst van lid a) van artikel 2 zou aan de andere talen moeten worden aangepast en als volgt moeten worden gelezen:

„a) *bedrijf*: bedrijf van een veehouder of een onder overheidstoezicht staande stal van een veekoopman, gelegen op...”.

Ad b)

Het Economisch en Sociaal Comité is van mening dat de definitie van „slachtdieren” voor een eerste periode kan worden gehandhaafd, waarbij het echter preciseert dat onder de term „abattoir” eveneens de belendende bijgebouwen daarvan moeten worden verstaan, waar eventueel transacties kunnen plaatsvinden in aansluiting waarop het vee naar genoemd abattoir wordt gevoerd.

Voorts acht het Comité het wenselijk, dat in een volgend stadium in deze definitie worden opgenomen de slachtdieren die naar de markten van de landen van betemming worden gebracht om daar te worden verkocht en vervolgens onmiddellijk naar de abattoirs worden geleid, op voorwaarde dat de harmonisatie van de sanitaire bepalingen tot stand is gebracht.

Ad m)

Het Economisch en Sociaal Comité stelt voor nader te onderzoeken of het begrip „officiële veearts” in alle

zes landen betrekking heeft op personen met dezelfde vakbekwaamheid en beroepservaring. Gezien de buitengewoon grote verantwoordelijkheid die op deze veeartsen zal rusten, zouden voorschriften ten aanzien van hun opleiding, beroepservaring en bekwaamheid ongetwijfeld wenselijk zijn.

Artikel 3

Met het oog op een groter vertrouwen in de daadwerkelijke toepassing van de voorschriften van de richtlijn is het, naar de mening van het Economisch en Sociaal Comité, wenselijk naast de Lid-Staten ook aan de Commissie een zekere controlebevoegdheid ten aanzien van de nakoming van de bepalingen van de richtlijn te verlenen. De Commissie zou het recht moeten hebben om zich er door steekproeven hiervan te vergewissen.

Mocht de Commissie bij een dergelijke controle tot de conclusie komen dat aan de sanitaire voorwaarden voor het intracommunautaire handelsverkeer niet wordt voldaan, dan zou ook zij, naar het oordeel van het Comité, onmiddellijk gebruik moeten kunnen maken van de in art. 6, lid 3, aan de Lid-Staten toegekende bevoegdheden.

Een dergelijke uitbreiding van de bevoegdheden van een orgaan van de Gemeenschap zou volledig in overeenstemming zijn met het streven naar een Europees sanitair- en voedingsmiddelenrecht.

Ad 2 c)

Het Economisch en Sociaal Comité stemt in met het voorstel van de Commissie, een zelfde termijn van 30 dagen voor alle in de richtlijn genoemde dieren vast te stellen.

Het verzoek de Raad, de Lid-Staten aan te sporen, in het handelsverkeer met derde landen gelijkwaardige eisen te stellen als die in lid 2 c) voor het intracommunautaire handelsverkeer zijn voorzien.

Ad 2 g)

Het Economisch en Sociaal Comité stelt voor, het woord „onmiddellijk” te schrappen.

Artikel 5

Het Comité stelt voor, de eerste zin van artikel 5 te schrappen, aangezien het van mening is dat het niet mogelijk is de absolute verplichting op de leggen, de vaccins in de Lid-Staten aan te kopen.

Artikel 6, ad 1

De lijst der grensovergangen die iedere Lid-Staat aan de Commissie en de andere Lid-Staten doet toe-

komen, zou eerst na raadpleging van de betrokken beroepsorganisaties dienen te worden opgesteld.

Artikel 7

Het Economisch en Sociaal Comité vraagt zich af, of het niet juister zou zijn de bevoegdheden, die in dit artikel worden gegeven, niet toe te kennen aan de landen van bestemming maar aan de Commissie.

Het Comité is namelijk van oordeel, dat door genoemde bevoegdheden in handen te geven van de Commissie, enerzijds de doeltreffendheid van de ziektebestrijding beter gewaarborgd kan worden en anderzijds het gevaar van een discriminatoire verlening van genoemde machtigingen kan worden voorkomen.

Ad 1 a)

Met het oog op een vergemakkelijking van de genoemde controle, is het Comité van mening dat het begrip „land van herkomst” vervangen zou dienen te worden door het engere begrip „gebied”.

In dit geval zou het noodzakelijk zijn uniforme regels voor de afbakening van deze gebieden en voor de bepaling van de controlemiddelen vast te stellen. Waarschijnlijk zal deze indeling in gebieden, welke op zichzelf zinvol is, pas in een later stadium bereikt worden.

Artikel 8

Dit artikel behandelt naar het oordeel van het Comité problemen die, strikt genomen, in het kader van het voedingsmiddelenrecht zouden moeten worden geregeld. Slechts die genoemde stoffen, die tegelijkertijd als geneesmiddelen dienst doen, kunnen in deze richtlijn worden opgenomen.

Artikel 9

Om lid 2, 3e regel, van de Nederlandse tekst aan de andere talen aan te passen dienen de woorden „zou zijn” te worden vervangen door „is”.

Bijlage E — Model II en IV — voetnoot 1

De eis, dat „bij vervoer per schip een gezondheids-certificaat moet worden opgesteld voor iedere groep van 10 dieren”, kan in de praktijk wellicht niet altijd strikt in acht worden genomen. Uit veiligheidsoverwegingen mag niet worden afgeweken van het principe dat ieder dier afzonderlijk moet worden onderzocht, doch in de praktijk is een aanpassing aan de gegeven omstandigheden te verdedigen, voor zover dit geen belemmering vormt voor het vaststellen van een besmettingshaard.

Aldus besloten te Brussel, op 24 april 1963.

*De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité
Émile ROCHE*

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1964

inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees

(64/433/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat Verordening no. 20 van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees ⁽³⁾ reeds van toepassing is en

⁽¹⁾ PB no. 134 van 14. 12. 1962, blz. 2871/62.

⁽²⁾ Zie blz. 2028/64 van dit Publikatieblad.

⁽³⁾ PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 945/62.

dat een soortgelijke verordening is voorzien voor de sector rundvlees;

Overwegende dat bij Verordening no. 20 van de Raad de talrijke traditionele beschermende maatregelen aan de grens worden vervangen door een uniform stelsel, dat met name is bestemd om het intracommunautaire handelsverkeer te vergemakkelijken; dat de verordening die is voorzien voor rundvlees eveneens is gericht op de opheffing van de belemmeringen van dit handelsverkeer;

Overwegende dat de toepassing van bovengenoemde verordeningen niet de verwachte uitwerking zal hebben, zolang het intracommunautaire handelsverkeer wordt belemmerd door de in de Lid-Staten bestaande ongelijkheid op het gebied van de gezondheidsvoorschriften inzake vlees;

Overwegende dat het, ter opheffing van deze ongelijkheid, noodzakelijk is naast de reeds vastgestelde of in voorbereiding zijnde verordeningen met betrekking tot de geleidelijke totstandbrenging van gemeenschappelijke ordeningen der markten de voorschriften van de Lid-Staten op sanitair gebied nader tot elkaar te brengen;

Overwegende dat dit nader tot elkaar brengen in het bijzonder gericht moet zijn op uniformering van de omstandigheden op sanitair gebied in de slachthuizen en uitsnijderijen, alsmede van het opslaan en het vervoer van vlees; dat het wenselijk is het aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten over te laten, voor zover het het intracommunautaire handelsverkeer betreft, de slachthuizen en uitsnijderijen die aan de bij deze richtlijn vastgestelde sanitaire voorwaarden voldoen, te erkennen en toe te zien op de naleving van de voor deze erkenning gestelde voorwaarden; dat men eveneens dient te voorzien in de erkenning van de koelhuizen door de Lid-Staten;

Overwegende dat de afgifte van een door een officiële dierenarts van het land van verzending verstrekt gezondheidscertificaat het meest geschikte middel wordt geacht om de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming de waarborg te verstrekken dat een zending vlees aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet; dat dit certificaat de zending vlees moet begeleiden tot de plaats van bestemming;

Overwegende dat de Lid-Staten het recht moeten hebben de overbrenging naar hun grondgebied te weigeren van vlees dat ongeschikt blijkt voor menselijke consumptie of dat niet voldoet aan de communautaire voorschriften op sanitair gebied;

Overwegende dat de afzender of zijn lasthebber op verzoek de mogelijkheid dient te worden geboden

om het vlees terug te zenden voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan;

Overwegende dat de afzender of zijn lasthebber en, in bepaalde gevallen, de bevoegde autoriteiten van het land van verzending, in kennis dienen te worden gesteld van de gronden waarop een verbod of beperking berust, ten einde de betrokkenen in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de redenen daarvan;

Overwegende dat de afzender, in geval van een geschil tussen hem en de autoriteiten van het land van bestemming over de juistheid van een verbod of beperking, in staat dient te worden gesteld het advies in te winnen van een veterinaire deskundige, gekozen uit een door de Commissie opgestelde lijst;

Overwegende dat het echter wenselijk is een snelle communautaire procedure in te stellen voor het bijleggen van eventuele geschillen tussen de Lid-Staten over de juistheid van de erkenning van een slachthuis of een uitsnijderij;

Overwegende dat op bepaalde gebieden, waarvoor zich bijzondere problemen voordoen, het nader tot elkaar brengen van de voorschriften van de Lid-Staten eerst na een nader onderzoek kan worden verwezenlijkt;

Overwegende dat ten aanzien van de voorschriften inzake de gezondheidsbescherming voor het handelsverkeer in levende dieren en vlees andere communautaire richtlijnen zullen worden gegeven; dat het nu reeds noodzakelijk is gebleken een eerste onderlinge toenadering tussen de nationale voorschriften op deze gebieden te bewerkstelligen, waarbij bepaalde voorwaarden worden vastgesteld waaronder de Lid-Staten de overbrenging van vlees naar hun grondgebied om redenen van gezondheidsbescherming mogen verbieden of beperken en waarbij wordt voorzien in een procedure voor onderling overleg,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, afkomstig van huisdieren behorende tot de soorten: runderen, varkens, schapen en geiten, alsmede van eenhoevige dieren die als huisdieren worden gehouden.

2. Als vlees worden beschouwd alle delen van deze dieren, die geschikt zijn voor menselijke consumptie.

3. Als vers vlees worden beschouwd alle vleessoorten die geen behandeling hebben ondergaan ter bevordering van de houdbaarheid; in deze richtlijn wordt echter ook als vlees beschouwd vlees dat een koelbehandeling heeft ondergaan.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) *geslacht dier*: het gehele lichaam van een slachtdier na verbloeding en verwijdering van de ingewanden en van de uiers van koeien, alsmede — behalve voor varkens — na verwijdering van de huid en na verwijdering van de kop en van de ledematen ter hoogte van het carpaal- en het tarsaal-gewicht;

b) *slachtafval*: vers vlees dat niet behoort tot het geslachte dier als omschreven onder a);

c) *ingewanden*: de slachtafval die zich in de borst-, buik- en bekkenholte bevinden, met inbegrip van de luchtpijp en de slokdarm;

d) *officiële dierenarts*: door de bevoegde centrale autoriteiten van de Lid-Staat aangewezen dierenarts;

e) *land van verzending*: Lid-Staat vanuit welke vers vlees naar een andere Lid-Staat wordt verzonden;

f) *land van bestemming*: Lid-Staat naar welke vers vlees uit een andere Lid-Staat wordt verzonden.

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat uit zijn gebied naar het gebied van een andere Lid-Staat slechts vers vlees wordt verzonden dat, onverminderd het bepaalde in artikel 8, voldoet aan de volgende voorwaarden:

a) het moet afkomstig zijn van dieren die in een overeenkomstig artikel 4, lid 1, erkend en onder toezicht staand slachthuis zijn geslacht;

b) het moet, wanneer het kleinere delen betreft dan de vierendelen, genoemd in artikel 6, lid 1, sub A a), zijn uitgesneden in een overeenkomstig artikel 4, lid 1, erkende en onder toezicht staande uitsnijderij;

c) het moet afkomstig zijn van een slachtdier dat, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IV

van bijlage I, voor het slachten door een officiële dierenarts is gekeurd en hierbij gezond is bevonden;

d) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk V van bijlage I, op voldoende hygiënische wijze zijn behandeld;

e) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VI van bijlage I, na het slachten door een officiële dierenarts zijn gekeurd en geen enkele afwijking hebben vertoond, met uitzondering van verwondingen die kort voor het slachten zijn opgelopen, van plaatselijk begrensde misvormingen of afwijkingen, voor zoverre zo nodig door passend laboratoriumonderzoek wordt vastgesteld dat deze het geslachte dier en de daarbij behorende slachtafval niet ongeschikt maken voor menselijke consumptie of gevaarlijk voor de menselijke gezondheid.

f) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VII van bijlage I, zijn voorzien van een merk;

g) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VIII van bijlage I, gedurende de verzending naar het land van bestemming vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat;

h) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IX van bijlage I, na de keuring na het slachten op voldoende hygiënische wijze zijn opgeslagen in overeenkomstig artikel 4, lid 1, erkende en onder toezicht staande slachthuizen of uitsnijderijen of in de zin van artikel 4, lid 4, erkende en onder toezicht staande koelhuizen;

i) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk X van bijlage I, op voldoende hygiënische wijze naar het land van bestemming worden vervoerd.

2. Bij de in lid 1, sub e), bedoelde keuring na het slachten kan de officiële dierenarts voor zuiver materiële werkzaamheden worden bijgestaan door speciaal hiertoe opgeleide assistenten.

Na raadpleging van de Lid-Staten kan de Commissie de wijze van deze bijstand bepalen.

3. Tot het intracommunautaire handelsverkeer mogen niet worden toegelaten:

a) vers vlees van mannelijke varkens en cryptorchide varkens;

b) vers vlees dat met natuurlijke of kunstmatige kleurstoffen is bewerkt, met uitzondering van de kleurstof die in hoofdstuk VII van de bijlage I wordt voorgeschreven voor de merking;

c) vers vlees van dieren bij welke een of andere vorm van tuberculose is vastgesteld, of een of meer levende of dode vinnen zijn geconstateerd;

d) de delen van het geslachte dier of de slachtafvallen met de in artikel 3, lid 1 sub e) bedoelde verwondingen die kort voor het slachten zijn opgelopen, misvormingen of afwijkingen;

e) bloed dat met chemische stoffen is behandeld om stolling te voorkomen.

Artikel 4

1. De bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat waar het slachthuis of de uitsnijderij zich bevindt, draagt er zorg voor dat de erkenning, bedoeld in artikel 3, lid 1 sub a) en sub b), slechts wordt verleend, indien is voldaan aan het bepaalde in de hoofdstukken I, II en III van bijlage I.

De bevoegde centrale autoriteit draagt er zorg voor dat een officiële dierenarts voortdurend toezicht houdt op de naleving van deze bepalingen; zij draagt ook zorg voor de intrekking van de erkenning, indien deze bepalingen niet meer worden nageleefd.

2. Alle erkende slachthuizen en uitsnijderijen worden op afzonderlijke lijsten vermeld, waarbij aan elk slachthuis en elke uitsnijderij een toelatingsnummer wordt toegekend. Iedere Lid-Staat doet de andere Lid-Staten en de Commissie de lijsten toekomen van de erkende slachthuizen en uitsnijderijen en stelt hen in kennis van de toelatingsnummers, alsmede van de eventuele intrekking van een erkenning.

3. Indien een Lid-Staat van mening is dat in een slachthuis of een uitsnijderij van een andere Lid-Staat de bepalingen waarvan de erkenning afhankelijk is, niet of niet meer worden nageleefd, stelt hij de bevoegde centrale autoriteit van de betrokken staat daarvan in kennis. Deze autoriteit treft de nodige maatregelen en stelt de bevoegde centrale autoriteit van de eerste Lid-Staat in kennis van de genomen beslissingen en de gronden waarop deze berusten.

Wanneer deze laatste vreest dat deze maatregelen niet genomen worden of niet voldoende zijn, kan hij zich tot de Commissie wenden, die een of meer veterinaire deskundigen verzocht advies uit te brengen. Indien de Commissie, gelet op dit advies, vaststelt dat de bepalingen waarvan de erkenning afhankelijk is niet of niet meer worden nageleefd, machtigt zij de Lid-Staten om de overbrenging naar hun grondgebied van vers vlees dat uit het betrokken slachthuis afkomstig is of in deze uitsnijderij is uitgesneden, voorlopig te verbieden.

Op verzoek van de voor de erkenning verantwoordelijke Lid-Staat trekt de Commissie deze machtiging in, nadat zij een of meer veterinaire des-

kundigen heeft verzocht een nieuw advies uit te brengen en heeft vastgesteld dat de erkenning opnieuw is gerechtvaardigd.

De veterinaire deskundigen dienen de nationaliteit van één der Lid-Staten te bezitten; zij mogen echter niet de nationaliteit van een bij het geschil betrokken Lid-Staat bezitten.

De Commissie stelt, na raadpleging van de Lid-Staten, vast hoe dit lid moet worden toegepast, in het bijzonder wat betreft het aanwijzen van de veterinaire deskundigen en de bij het uitbrengen van een advies te volgen procedure.

4. Ook buiten een slachthuis gelegen koelhuizen worden voor het opslaan van vers vlees onder het toezicht van een officiële dierenarts geplaatst.

Voor wat betreft het opslaan van vers vlees is de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat waar het koelhuis zich bevindt verantwoordelijk voor de erkenning van deze inrichting, alsmede voor de intrekking hiervan.

Artikel 5

1. Onverminderd de bevoegdheid die voortvloeit uit het bepaalde in artikel 4, lid 3, tweede alinea, tweede zin, kan een Lid-Staat het in de handel brengen van vers vlees op zijn grondgebied verbieden

a) indien het bij de keuring in het land van bestemming niet geschikt blijkt te zijn voor menselijke consumptie of

b) indien het bepaalde in artikel 3 niet in acht is genomen.

2. In de krachtens lid 1 genomen besluiten dient bepaald te worden dat terugzending van het verse vlees op verzoek van de afzender of van zijn lasthebber is toegestaan voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan.

3. Deze besluiten moeten ter kennis worden gebracht van de afzender of van zijn lasthebber met vermelding van de redenen. Wanneer hierom wordt verzocht, moeten deze gemotiveerde besluiten hem overwijd schriftelijk worden medegedeeld met vermelding van de beroepsmogelijkheden die het geldende recht biedt, alsook van de wijze waarop en de termijn waarbinnen deze moeten worden aangevraagd.

4. Wanneer deze besluiten berusten op de vaststelling van de aanwezigheid van een besmettelijke ziekte, van een afwijking die gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens of op ernstige veronachtzaming van de voorschriften van deze richtlijn,

worden zij eveneens onverwijld en met vermelding van de redenen ter kennis gebracht van de bevoegde centrale autoriteit van het land van verzending.

Artikel 6

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 3, en tot aan de inwerkingtreding van eventueel door de Europese Economische Gemeenschap vast te stellen voorschriften, laat deze richtlijn onverlet de bepalingen van de Lid-Staten die:

A. een verbod of beperking inhouden voor de overbrenging naar het grondgebied van deze staten van de volgende produkten:

a) andere delen van het geslachte dier dan:

1. Voor wat runderen betreft

— helften en vierendelen

2. Voor wat varkens betreft

— helften en vierendelen,

— niet uitgebeende gehele hammen,

— niet uitgebeende gehele schouders,

— niet uitgebeende rugstukken en lende-stukken,

— spek,

— buiken.

De achter de drie laatste strepen vermelde delen moeten ten minste een gewicht van drie kilogram bezitten.

b) de van het geslachte dier gescheiden slachtafvallen;

c) vers vlees van eenhoevige dieren;

B. betrekking hebben op de voorwaarden voor de erkenning van koelhuizen genoemd in artikel 4, lid 4, en de eventuele intrekking van deze erkenning;

C. betrekking hebben op de behandeling van slachtdieren met stoffen die de consumptie van vers vlees eventueel gevaarlijk of schadelijk voor de gezondheid van de mens kunnen maken, zoals antibiotica, oestrogene en thyreostatische stoffen of vermalers „tenderisers”;

D. betrekking hebben op de toevoeging van vreemde stoffen aan het verse vlees en op de behandeling van het verse vlees met ioniserende en ultraviolette stralen.

2. Deze richtlijn laat onverlet de bepalingen van de Lid-Staten die betrekking hebben op het onderzoek van vers varkensvlees op trichinen.

Artikel 7

1. Deze richtlijn laat onverlet de beroepsmogelijkheden van het in de Lid-Staten geldende recht tegen de in deze richtlijn bedoelde besluiten van de bevoegde autoriteiten.

2. Elke Lid-Staat kent de afzenders van vers vlees dat, overeenkomstig artikel 5, lid 1, niet in de handel mag worden gebracht, het recht toe het advies van een veterinaire deskundige in te winnen. Elke Lid-Staat draagt er zorg voor dat de deskundigen, voordat door de bevoegde autoriteit tot andere maatregelen, zoals tot de onbruikbaarmaking van het vlees wordt overgegaan, kunnen uitmaken of aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1, is voldaan.

De veterinaire deskundige dient de nationaliteit van een van de Lid-Staten te bezitten; hij mag echter noch de nationaliteit van het land van verzending, noch die van het land van bestemming bezitten.

De Commissie stelt, op voorstel van de Lid-Staten, de lijst op van de veterinaire deskundigen die met het uitbrengen van dergelijke adviezen belast kunnen worden. Na raadpleging van de Lid-Staten, stelt zij algemene uitvoeringsvoorschriften vast, in het bijzonder wat betreft de bij het uitbrengen van deze adviezen te volgen procedure.

Artikel 8

1. Onverminderd het bepaalde in de leden 2 tot en met 4 blijven de bepalingen van de Lid-Staten inzake de gezondheidsbescherming betreffende het handelsverkeer in levende dieren en vers vlees van kracht tot aan de inwerkingtreding van eventueel door de Europese Economische Gemeenschap hieromtrent vast te stellen bepalingen.

2. Een Lid-Staat kan, indien er gevaar bestaat voor verbreiding van dierziekten door de overbrenging van vers vlees uit een andere Lid-Staat naar zijn grondgebied, onderstaande maatregelen treffen:

a) indien er zich in deze andere Lid-Staat een veeziekte voordoet, kan hij de overbrenging van dit vlees van uit de delen van het grondgebied van deze staat, waar deze ziekte zich heeft voorgedaan, tijdelijk verbieden of beperken;

b) indien een veeziekte zich snel uitbreidt of in geval van een nieuwe ernstige of besmettelijke

dierziekte, kan hij de overbrenging van dit vlees uit het gehele grondgebied van deze staat tijdelijk verbieden of beperken.

3. De maatregelen die een Lid-Staat uit hoofde van het bepaalde in lid 2 heeft genomen, moeten binnen een termijn van tien werkdagen ter kennis van de overige Lid-Staten en van de Commissie worden gebracht met nauwkeurige vermelding van de gronden waarop zij berusten.

4. Indien de betrokken Lid-Staat het in lid 2 bedoelde verbod of beperking ongerechtvaardigd acht, kan hij zich tot de Commissie wenden, ten einde de onverwijldde opening van besprekingen te verkrijgen.

Artikel 9

Indien de communautaire regeling voor de invoer van vers vlees uit derde landen op het ogen-

Gedaan te Brussel, 26 juni 1964.

blik van de tenuitvoerlegging van deze richtlijn nog niet van toepassing is, mogen in afwachting hiervan, de nationale bepalingen voor de uit die landen ingevoerde produkten niet gunstiger zijn dan die welke voor het intracommunautaire handelsverkeer gelden.

Artikel 10

Binnen een termijn van twaalf maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden ten einde gevolg te geven aan het bepaalde in deze richtlijn en de bijlage daarvan; zij stellen de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voor de Raad

De Voorzitter

C. HEGER

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

Eisen voor de erkenning van slachthuizen

1. Slachthuizen moeten zijn voorzien van:

a) voldoende stalruimte voor het onderbrengen van de slachtdieren;

b) slachtruimten die voldoende groot zijn om het slachten op bevredigende wijze te doen verlopen en zijn voorzien van een afzonderlijke afdeling voor het slachten van varkens;

c) een ruimte voor het ledigen en schoonmaken van magen en darmen;

d) ruimten voor het verwerken van magen en darmen;

e) ruimten voor het afzonderlijk opslaan van talg enerzijds en van huiden, horens en hoeven anderzijds;

f) afsluitbare ruimten voor zieke en van ziekte verdachte dieren, voor het slachten van deze dieren, voor tot nadere keuring aangehouden vlees en voor afgekeurd vlees;

g) ruimten van voldoende grootte voor de koeling van vlees;

h) een voldoende ingericht en afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van de veterinaire dienst staat; indien het onderzoek naar besmetting met trichinen is verplicht, een lokaal voorzien van een voldoende apparatuur voor het verrichten van dit onderzoek;

i) kleedlokalen, was- en douche-gelegenheden en toiletten met waterspoeling die geen rechtstreekse toegang tot de werkruimten mogen geven; de wasgelegenheid moet zijn voorzien van koud en warm stromend water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, alsmede van handdoeken die slechts eenmaal mogen

worden gebruikt; in de nabijheid van de toiletten moeten wasgelegenheden zijn geplaatst;

j) voorzieningen die het mogelijk maken de in deze richtlijn voorgeschreven keuring te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren;

k) een voorziening die het mogelijk maakt het binnenkomen en verlaten van het slachthuis te controleren;

l) een voldoende scheiding tussen het schone en het verontreinigde gedeelte;

m) in de ruimten waar het slachten plaatsvindt:

— enigszins aflopende vloeren uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal, dat niet vatbaar is voor rotting, voorzien van een waterafvoersysteem naar met een rooster afgedekte en van stankafsluiting voorziene kolken;

— gladde wanden die tot een hoogte van ten minste drie meter van een lichte, afwasbare bekleding zijn voorzien of met lichte, afwasbare verf zijn bestreken en waarvan de overgang van vloer naar wanden en de overgang van de wanden onderling rond moeten zijn afgewerkt;

n) voldoende luchtverversing en goede afvoer van dampen in de ruimten waar het vlees wordt bewerkt;

c) voldoende verlichting door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd, in ruimten waar het vlees wordt bewerkt;

p) een inrichting voor drinkwatervoorziening, onder druk en in voldoende hoeveelheden;

q) een installatie die in voldoende hoeveelheden warm water levert;

r) een voorziening voor de afvoer van afvalwater, die voldoet aan hygiënische eisen;

s) in de werkruimten voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen en van het gereedschap en de werktuigen;

t) een installatie voor het opvangen van de dieren na het verdoven, zodat de gehele verdere behandeling zoveel mogelijk op het vrij hangende dier kan plaatsvinden; wanneer het verwijderen van de huid op schragen geschiedt, moeten deze uit tegen corrosie bestand materiaal bestaan en zo hoog zijn, dat het geslachte dier niet met de vloer in aanraking komt;

u) een luchtspoor voor het vervoer van het vlees;

v) voorzieningen ter bescherming tegen insecten en knaagdieren;

w) werktuigen en gereedschap, in het bijzonder bakken voor niet gereinigde magen en darmen, uit tegen corrosie bestand materiaal, die gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn;

x) een speciaal voor de opslag van mest ingerichte plaats;

y) gelegenheid en voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van voertuigen.

HOOFDSTUK II

Eisen voor de erkenning van uitsnijderijen

2. Uitsnijderijen moeten zijn voorzien van:

a) ruimten voor het uitsnijden van vlees, die van andere ruimten door wanden zijn gescheiden;

b) ruimten van voldoende grootte voor de koeling van vlees;

c) een voldoende ingericht en afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van de veterinaire dienst staat;

d) kleedklokken, was- en douchegelegenheden en toiletten met waterspoeling die geen rechtstreekse toegang tot de werkruimten mogen geven; de wasgelegenheden moet zijn voorzien van koud en warm stromend water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, alsmede van handdoeken die slechts eenmaal mogen worden gebruikt; in de nabijheid van de toiletten moeten wasgelegenheden zijn geplaatst;

e) in de ruimten voor het uitsnijden van vlees

— enigszins aflopende vloeren uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal, dat niet vatbaar is voor rotting, voorzien van een waterafvoersysteem naar met een rooster afgedekte en van stankafsluiting voorziene kolken;

— gladde wanden die tot een hoogte van ten minste twee meter van een lichte, afwasbare bekleding zijn voorzien of met lichte, afwasbare verf zijn bestreken en waarvan de overgang van vloer naar wanden en de overgang van de wanden onderling rond moeten zijn afgewerkt;

f) koelinstallaties die waarborgen dat ook in de ruimten voor het uitsnijden van vlees de inwendige temperatuur van het vlees niet meer dan $+ 7^{\circ}\text{C}$ bedraagt;

g) voldoende luchtverversing in de ruimten voor het uitsnijden van vlees;

h) voldoende verlichting door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd, in de uitsnijderijen;

i) een inrichting voor drinkwatervoorziening, onder druk in voldoende hoeveelheden;

j) een installatie die in voldoende hoeveelheden warm water levert;

k) een voorziening voor de afvoer van afvalwater, die voldoet aan hygiënische eisen;

l) in de werkruimten voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen en van het gereedschap en de werktuigen;

m) voorzieningen ter bescherming tegen insecten en knaagdieren;

n) werktuigen en gereedschap, in het bijzonder tafels met verstelbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden, zagen, uit tegen corrosie bestand materiaal dat gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten is.

HOOFDSTUK III

Hygiëne van het personeel, de ruimten, het gereedschap en de werktuigen in slachthuizen en uitsnijderijen

3. Een zo volmaakt mogelijke zindelijke toestand wordt verplicht gesteld voor personeel, ruimten, gereedschap en werktuigen:

a) het personeel dient in het bijzonder schone werkkleding alsmede een schoon hoofddeksel en, zo nodig, een nekbeschermer te dragen; personen die met zieke dieren of besmet vlees in aanraking zijn gekomen, dienen onverwijd handen en armen grondig met warm water te wassen en te ontsmetten; in de werk- en opslagruimten mag niet worden gerookt;

b) Honden, katten, konijnen en pluimvee mogen niet tot de slachthuizen en de uitsnijderijen worden toegelaten; voorts dient er te worden gezorgd voor een stelselmatige verdelging van knaagdieren, insecten en ander ongedierte;

c) Gereedschappen en werktuigen die bij de vleesbewerking worden gebruikt, dienen in een goede staat van onderhoud en rein te worden gehouden. Zij moeten verscheidene malen per werkdag, bij het einde van de dagelijkse werkzaamheden en alvorens opnieuw te worden gebruikt wanneer zij, met name door ziekteverwekkers, zijn verontreinigd, zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet.

4. Ruimten, werktuigen en gereedschap mogen niet worden aangewend voor andere doeleinden dan voor de bewerking van vlees. Gereedschap voor het uitsnijden van vlees mag slechts voor dit doel worden gebruikt.

5. Vlees mag niet in aanraking komen met de vloer.

6. Het gebruik van reinigingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en middelen ter bestrijding van ongedierte mag generlei invloed hebben op de geschiktheid van het vlees voor menselijke consumptie.

7. Personen die het vlees kunnen besmetten, mogen niet bij het bewerken en de verdere behandeling van het vlees betrokken zijn. Dit verbod geldt in het bijzonder voor personen die:

a) lijden aan typhus abdominalis, paratyphus A en B, enteritis infectiosa (salmonellosis), dysenterie, hepatitis infectiosa of roodvonk, of er van verdacht worden aan een van deze ziekten te lijden dan wel dragers van verwekkers van deze ziekten zijn;

b) lijden aan besmettelijke tuberculose of er van verdacht worden aan deze ziekte te lijden;

c) lijden aan een besmettelijke huidziekte of er van verdacht worden aan een dergelijke ziekte te lijden;

d) tegelijkertijd een bezigheid uitoefenen waardoor ziekteverwekkers op het vlees kunnen worden overgebracht;

e) een verband aan de handen dragen, met uitzondering van een verband van kunststof ter bescherming van een verse, niet geïnfecteerde verwonding aan de vinger.

8. Voor alle personen die bij de bewerking van vlees zijn betrokken, dient door middel van een geneeskundige verklaring te worden aangetoond dat er geen bezwaar bestaat tegen hun tewerkstelling. Deze verklaring dient ieder jaar, alsmede telkens wanneer de officiële dierenarts zulks verlangt, te worden vernieuwd. De betrokkene moet de verklaring ter beschikking van de officiële dierenarts houden.

HOOFDSTUK IV

Keuring voor het slachten

9. De dieren dienen op de dag waarop zij het slachthuis binnenkomen aan de keuring voor het slachten te worden onderworpen. Deze keuring dient onmiddellijk voor het slachten nogmaals plaats te vinden, indien het dier zich langer dan 24 uur in het slachthuis heeft bevonden.

10. De officiële dierenarts dient deze keuring volgens wetenschappelijk verantwoorde methoden en bij voldoende belichting te verrichten.

11. De keuring moet het mogelijk maken vast te stellen:

a) of de dieren lijden aan een ziekte die besmettelijk is voor mens of dier dan wel of de aanwezige ver-

schijnselen of de algemene gezondheidstoestand van het dier het uitbreken van een dergelijke ziekte doen vrezén;

b) of de dieren een storing van de algemene gezondheidstoestand of verschijnselen van een ziekte vertonen, waardoor het vlees ongeschikt kan worden voor menselijke consumptie;

c) of de dieren vermoeid of zeer onrustig zijn.

12. Met het oog op het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees mogen niet worden geslacht de dieren:

a) die een van de onder 11, sub a) en b), genoemde verschijnselen vertonen;

b) die niet voldoende lang hebben kunnen rusten; vermoeide of zeer onrustige dieren moeten ten minste 24 uur kunnen rusten;

c) bij welke de een of andere vorm van tuberculose is vastgesteld of die als tuberculeus worden aangemerkt naar aanleiding van een positieve tuberculine-reactie.

HOOFDSTUK V

Hygiëne bij het slachten en uitsnijden

13. Slachtdieren die in de slachtruimten worden binnengeleid, moeten onmiddellijk worden geslacht.

14. De dieren moeten goed zijn uitgebloed. Voor menselijke consumptie bestemd bloed dient in volmaakt reine voorwerpen te worden opgevangen. Het mag niet met de hand worden geklopt, maar uitsluitend met voorwerpen die voldoen aan hygiënische eisen.

15. Behalve bij varkens, moet de huid onmiddellijk en volledig worden verwijderd. Varkens waarvan de huid niet wordt verwijderd, moeten terstond worden onthaard.

16. Het verwijderen van maag en darmen moet onvervuld geschieden en moet binnen 30 minuten na het verbloeden zijn beëindigd. De longen, het hart, de lever, de milt en het mediastinum kunnen of worden uitgenomen of met de natuurlijke hechtmiddelen aan het geslachte dier verbonden blijven. Indien deze organen worden uitgenomen, dienen zij met een nummer of op andere wijze zodanig te worden gemerkt, dat blijkt, dat zij bij het geslachte dier behoren; hetzelfde geldt voor de kop, de tong, het spijsverteringskanaal, alsmede voor de andere voor de keuring na het slachten benodigde delen van het geslachte dier. De genoemde organen en delen dienen totdat de keuring is beëindigd in de onmiddellijke nabijheid van het geslachte dier te blijven. De nieren dienen bij alle dieren met de natuurlijke hechtmiddelen aan het geslachte dier verbonden te blijven, maar zij dienen te worden losgemaakt uit hun kapsel.

17. Het reinigen van het vlees met behulp van doeken alsmede het opblazen zijn verboden.

18. De geslachte eenhoevige dieren, varkens en runderen, met uitzondering van kalveren, dienen voor de keuring na het slachten door splinging van de werkeloom in de lengte, en bij varkens en eenhoevige dieren eveneens van de kop in de lengte, in tweeën te worden verdeeld; zo nodig kan de officiële dierenarts voor elk geslacht dier splinging in de lengte verlangen.

19. Tot aan de beëindiging van de keuring na het slachten is het verboden het geslachte dier verder te verdelen, enig deel van het geslachte dier weg te nemen of daaraan verdere handelingen te verrichten.

20. Voor nadere keuring aangehouden en afgekeurd vlees, alsmede magen, darmen, huiden, hoorns en hoeven moeten zo spoedig mogelijk in daarvoor bestemde ruimten worden ondergebracht.

21. Indien het bloed van meer dan een dier is opgevangen in één vat, moet de gehele inhoud van dit vat van het intracommunautaire handelsverkeer worden uitgesloten, indien het vlees van een van de dieren als ongeschikt voor menselijke consumptie is aangemerkt.

22. Een verder uitsnijden van het geslachte dier dan in helften of vierendelen is slechts toegestaan in uitsnijderijen.

HOOFDSTUK VI

Keuring na het slachten

23. Alle delen van het dier, met inbegrip van het bloed, moeten onmiddellijk na het slachten worden gekeurd.

24. De keuring na het slachten omvat:

a) het bezichtigen op het oog van het geslachte dier;

b) het betasten van bepaalde organen, met name de longen, de lever, de milt, de baarmoeder, de uier en de tong;

c) het insnijden van organen en lymfklieren;

d) een onderzoek naar afwijkingen in de consistentie, de kleur, de geur en eventueel de smaak;

e) indien nodig een laboratoriumonderzoek.

25. De officiële dierenarts dient in het bijzonder te onderzoeken:

a) het bloed op de kleur, het stollingsvermogen en de aanwezigheid van vreemde elementen;

b) de kop, de keel, de lymfklieren vóór en achter in de keelholte, alsmede de oorspeekslymfklieren (Lnn. retropharyngeales, mandibulares et parotidei) en de amandelen; de tong dient zover te worden losgesneden dat de mond- en keelholte in zijn geheel zichtbaar zijn; de amandelen dienen na het onderzoek te worden verwijderd;

c) de longen, de luchtpijp, de slokdarm en de lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales); bovendien dient er een overlangse snede in de luchtpijp en de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp en een dwarsnede in het onderste derde gedeelte van de longen door de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp te worden aangebracht;

d) het hartezakje en het hart; in het hart dient een overlangse snede te worden aangebracht, waardoor de beide kamers worden geopend en hun scheidingswand wordt ingesneden;

e) het middenrif;

f) de lever, de galblaas en de galgangen, alsmede de lymfklieren aan de lever en aan de alvleesklier (Lnn. portales);

g) het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en de lymfklieren behorende tot het darmkanaal (Lnn. mesenterici craniales et caudales);

h) de milt;

i) de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales) alsmede de blaas;

j) het borstvlies en het buikvlies;

k) de geslachtsorganen; bij koeien dient de baarmoeder door een snede in de lengte te worden opengelegd;

l) de uier en haar lymfklieren (Lnn. supramammarii); bij koeien dient elke helft van de uier door een lange en diepe snede tot de melkboezem te worden geopend;

m) de navelstreek en de gewrichten van jonge dieren; in verdachte gevallen dient een insnijding in de navelstreek plaats te vinden en dienen de gewrichten te worden opengesneden.

De bovenvermelde lymfklieren dienen systematisch te worden vrijgemaakt en overlangs in zo dun mogelijke schijfjes te worden gesneden.

In verdachte gevallen dienen ook de lymfklieren van de boeg (Lnn. cervicales superficiales), de lymfklieren in de oksels (Lnn. axillares proprii et primae costae), aan het borstbeen (Lnn. sternales craniales), aan de hals (Lnn. cervicales profundi en costocervicales), aan de zitbeenderen (Lnn. ischiadici), de lymfklieren in het midden en aan de zijkanalen van het darmbeen (Lnn. iliace), in de knieholte (Lnn. poplitei), in de knieplooi (Lnn. subiliace), alsmede de lymfklieren van de lendenen (Lnn. lumbales) op dezelfde wijze te worden ingesneden.

Bij schapen en geiten behoeft slechts in verdachte gevallen het hart te worden opengesneden en de lymfklieren aan de kop te worden ingesneden.

26. De officiële dierenarts dient bovendien te verrichten:

A. Het onderzoek op cysticercose:

a) bij runderen ouder dan 6 weken:

— van de tong, door een snede in de lengte in het spierweefsel aan de onderkant, zonder dat de tong sterk beschadigd wordt;

— van de slokdarm, na het losmaken van de luchtpijp;

— van het hart, afgezien van de sub 25 d) voorgeschreven insnijding, door een van de hartoren naar de hartpunt lopende snede in beide helften;

— van de inwendige en uitwendige kauwspieren, door twee parallel met de onderkaak lopende sneden van de onderste rand van de onderkaak tot de bovenste aanhechtingsplaats van de kauwspieren;

— van het spierweefsel van het middenrif, nadat de sereuse vliezen van deze spieren zijn losgemaakt;

— van de zichtbare spieroppervlakten van het geslachte dier;

b) bij varkens:

van de zichtbare spieroppervlakten, in het bijzonder de spieren aan het platte deel van de schenkel, de buikwand, de van vetweefsels ontdane grote lendespieren, de peilers van het middenrif, de tussenribspieren, het hart, de tong en het strottehoofd.

B. Het onderzoek op distomatosis:

bij runderen, schapen en geiten door insnijdingen aan de maagzijde van de lever, waarbij ook de galgangen worden geraakt, en door een diepe snede in de basis van de Spiegelse kwab.

C. Het onderzoek op malleus:

bij eenhoevige dieren, door inspectie van de slijmvliezen van de luchtpijp, het strottehoofd, de neusholte en de neusgangen, nadat de kop overlangs middendoor is gezaagd of gehakt en de scheidingswand in de neus is verwijderd.

HOOFDSTUK VII

Het merken

27. Het merken moet geschieden onder verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts.

28. Het merken dient te geschieden met een ovaal stempel, dat 6,5 cm breed en 4,5 cm hoog is. Het stempel dient, duidelijk leesbaar, de volgende aanduidingen te bevatten:

— in het bovenste gedeelte, in hoofdletters, de naam van het land van verzending;

— in het midden het toelatingsnummer van het slachtshuis;

— in het onderste gedeelte een van de afkortingen CEE-EEG-EWG.

De letters dienen 0,8 cm en de cijfers 1 cm hoog te zijn.

29. Geslachte dieren worden overeenkomstig het bepaalde onder nummer 28 gemerkt met een inktstempel:

— de geslachte dieren met een gewicht van meer dan 60 kilogram dienen op iedere helft ten minste op de volgende plaatsen te worden gemerkt: de buitenzijde van de dij, de lenden, de rug, de borst, de schouders, alsmede de pleura ter hoogte van de lendenen;

— de overige geslachte dieren moeten ten minste vier maal zijn gemerkt nl. op elke schouder en op de buitenzijde van elke dij.

30. De kop, de tong, het hart, de longen en de lever dienen overeenkomstig het bepaalde onder nummer 28 met een inkt- of een brandstempel te worden gemerkt; bij schapen en geiten mag het stempel op de tong en op het hart ontbreken.

31. De in uitsnijderijen verkregen delen van volgens de voorschriften gemerkte geslachte dieren moeten, voor zover zij niet zijn gemerkt overeenkomstig het bepaalde onder nummer 28, worden gemerkt met een inkt- of een brandstempel, dat in het midden in plaats van het toelatingsnummer van het slachthuis dat van de uitsnijderij vermeldt.

32. Bij het verzenden van verpakte delen of van verpakte slachtafvallen dient overeenkomstig het bepaalde onder de nummers 28 en 31 een stempel op een duidelijk zichtbaar op of aan de verpakking bevestigd etiket te worden aangebracht.

Het etiket dient voorts de navolgende aanduidingen te bevatten:

- een volgnummer;
- de anatomische benaming van de stukken of van de slachtafvallen;
- de soort dieren waarvan de stukken of de slachtafvallen afkomstig zijn;
- het nettogewicht van de verpakkingseenheid.

Een afschrift van dit etiket moet in elke verpakkingseenheid worden aangebracht.

33. Als stempelinkt mag alleen methylblauw worden gebruikt.

HOOFDSTUK VIII

Gezondheidscertificaat

34. Het gezondheidscertificaat dat het vlees begeleidt gedurende de verzending naar het land van bestemming wordt op het tijdstip van de verzending door de officiële dierenarts afgegeven. Het dient ten minste te zijn opgesteld in de taal van het land van bestemming en moet de gegevens bevatten die zijn vermeld in het als bijlage II bijgevoegde model.

HOOFDSTUK IX

Opslag

35. Vers vlees dat is bestemd voor het intracommunautaire handelsverkeer dient na de keuring na het slachten onmiddellijk te worden gekoeld en voortdurend op een inwendige temperatuur van niet meer dan + 7° C voor geslachte dieren en de delen daarvan en van niet meer dan + 3° C voor slachtafvallen te worden gehouden.

HOOFDSTUK X

Vervoer

36. Vers vlees mag slechts worden vervoerd in verzegelde voertuigen of andere vervoermiddelen die zodanig zijn gebouwd en ingericht dat gedurende het vervoer de in hoofdstuk IX voorgeschreven temperaturen niet worden overschreden.

37. De voertuigen of vervoermiddelen moeten voldoen aan de volgende eisen:

a) de binnenwanden en andere delen die met het vlees in aanraking kunnen komen, moeten tegen corrosie zijn bestand en mogen de eigenschappen van het vlees niet kunnen aantasten noch voor de gezondheid van de mens schadelijke stoffen op het vlees kunnen overbrengen; deze wanden moeten glad zijn en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten;

b) zij moeten zijn uitgerust met doelmatige inrichtingen ter bescherming van het vlees tegen insecten en stof en zij moeten zodanig zijn afgedicht, dat er geen vloeistoffen kunnen wegvloeien;

c) voor het vervoer van geslachte dieren, halve dieren en vierendelen — met uitzondering van bevroren vlees in hygiënisch verantwoorde verpakking — moet een ophanginstallatie uit tegen corrosie bestand materiaal worden aangebracht en wel zo dat het vlees niet met de vloer in aanraking kan komen.

38. De voertuigen of vervoermiddelen die bestemd zijn voor het vervoer van vlees mogen in geen enkel geval worden gebruikt voor het vervoer van levende dieren of produkten, die het vlees zouden kunnen aantasten of besmetten.

39. Het is verboden andere produkten tezamen met vlees in hetzelfde voertuig of vervoermiddel te vervoeren; magen mogen slechts in gebroeiide toestand, koppen en poten mogen slechts van de huid ontdaan of gebroeid en onthaard worden vervoerd.

40. De voor het vervoer van vlees gebruikte voertuigen of vervoermiddelen dienen terstond na het uitladen te worden gereinigd en ontsmet.

41. Geslachte dieren, halve dieren en vierendelen moeten, met uitzondering van bevroren vlees in hygiënisch verantwoorde verpakking, steeds hangend worden vervoerd. De andere delen en de slachtafvallen moeten worden opgehangen of geplaatst op onderlagen, voor zover zij zich niet bevinden in een verpakking of in voorwerpen uit tegen corrosie bestand materiaal. Deze onderlagen, verpakking of voorwerpen moeten beantwoorden aan hygiënische eisen. Ingewanden moeten steeds verpakt worden vervoerd; de verpakking

moet stevig zijn en noch water noch vet doorlaten. Alvorens de verpakking opnieuw wordt gebruikt, dient zij te worden gereinigd en ontsmet.

42. De officiële dierenarts dient zich er voor de verzending van te vergewissen dat de voertuigen en vervoermiddelen, alsmede de inlading, voldoen aan de in dit hoofdstuk vermelde eisen ten aanzien van de hygiëne.

BIJLAGE II

MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

betreffende vers vlees ⁽¹⁾ dat bestemd is voor een Lid-Staat van de E.E.G.

No.

Land van verzending

Ministerie

Dienst

I. Identificatie van het vlees:

Vlees van
(diersoort)

Aard van het verzondene

Aard van de verpakking

Aantal stuks of colli

Nettogewicht

II. Herkomst van het vlees:

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van het (de) erkende slachthuis(en)

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van de erkende uitsnijderij(en)

⁽¹⁾ *Vers vlees*: in de zin van de onder IV b) van dit certificaat vermelde richtlijn, alle voor menselijke consumptie geschikte delen van huisdieren van de volgende soorten: runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevige dieren, welke delen geen behandeling hebben ondergaan die de houdbaarheid beïnvloedt; als vers vlees wordt ook beschouwd vlees dat koelbehandeling heeft ondergaan.

III. Bestemming van het vlees:

Het vlees wordt verzonden

uit
(plaats van verzending)

naar
(plaats en land van bestemming)

per ⁽¹⁾

Naam en adres van de afzender

Naam en adres van degene voor wie de zending is bestemd

IV. Gezondheidsverklaring

Ondertgetekende verklaart hiermede:

- a) dat het hierboven omschreven vlees ⁽²⁾ — dat de verpakking van het hierboven omschreven vlees ⁽²⁾ — een merk draagt dat aantoonst dat het vlees uitsluitend afkomstig is van dieren die in een erkend slachthuis zijn geslacht;
- b) dat het bij keuring overeenkomstig de richtlijn inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees geschikt voor menselijke consumptie is bevonden;
- c) dat het — niet — in een erkende uitsnijderij is uitgesneden ⁽²⁾;
- d) dat het vlees is — niet is — onderzocht op trichinen ⁽²⁾;
- e) dat de voertuigen en vervoermiddelen en de wijze waarop deze zending is ingeladen, voldoen aan de in voornoemde richtlijn vermelde eisen ten aanzien van de hygiëne.

Gedaan te ,

Handtekening

.....
Officieel dierenarts

⁽¹⁾ Bij verzending per spoorwegwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de ontwerp-richtlijn van de Raad inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees

A. VERZOEK OM ADVIES

Tijdens zijn 74e zitting van 28, 29 en 30 juni 1962 heeft de Raad besloten, overeenkomstig artikel 100 van het Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen aangaande het Commissievoorstel voor een richtlijn inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees.

Met een brief d.d. 5 juli 1962 heeft de heer E. Colombo, Voorzitter van de Raad, het verzoek om advies over deze hierna opgenomen tekst aan de heer Roche, Voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, gezonden.

**Ontwerp-richtlijn van de Raad
inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied
van het intracommunautaire handelsverkeer
in vers vlees**

DE RAAD VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en in het bijzonder op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat Verordening no. 20 van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees met ingang van 1 juli 1962 toegepast moet worden en dat een overeenkomstige verordening op 1 november 1962 voor de sector rundvlees in werking zal treden;

Overwegende dat de veelsoortige traditionele maatregelen tot bescherming aan de grens krachtens voornoemde verordeningen vervangen werden door een gelijkvormig systeem, ten einde het handelsverkeer binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken, en dat de in het kader van dit systeem voorziene maatregelen in de loop van de overgangperiode geleidelijk afgeschaft moeten worden;

Overwegende dat de door genoemde verordeningen ingevoerde regeling niet de verwachte uitwerking zal hebben zolang het handelsverkeer binnen de Gemeenschap belemmerd wordt door de verschillen die tussen de Lid-Staten bestaan op het gebied van de veterinaire rechtelijke voorschriften voor vlees;

Overwegende dat in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en parallel met de reeds vastgestelde verordeningen voor de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten maatregelen getroffen moeten worden om deze verschillen op te heffen, en dat het derhalve noodzakelijk is over te gaan tot een onderlinge aanpassing van de veterinaire rechtelijke voorschriften van de Lid-Staten;

Overwegende dat de Lid-Staten ingevolge artikel 36 van het Verdrag weliswaar het recht hebben de verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer te handhaven, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van personen en dieren, maar dat dit recht hen niet ontslaat van de verplichting om de voorschriften, waarop deze verboden en beperkingen gebaseerd zijn, onderling aan te passen, voor zover de tussen deze voorschriften bestaande verschillen een belemmering vormen voor de verwezenlijking en het functioneren van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat daartoe een aanpassing noodzakelijk is van de hygiënische regels voor de behandeling van vlees in de door de bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat erkende abattoirs, alsmede van de hygiënische regels voor de opslag en het vervoer van vlees;

Overwegende dat de Lid-Staten garanties dienen te hebben dat deze regels in acht genomen worden en dat het derhalve gewenst is te voorzien in de afgifte van een gezondheidscertificaat door een officiële veearts, welk certificaat bij het te verzenden vlees gevoegd moet worden en daarvan niet gescheiden mag worden voordat het vlees in het land van bestemming is aangekomen;

Overwegende dat de Lid-Staten uiteraard het recht moeten hebben om de overbrenging naar hun grondgebied te verbieden van vlees dat niet geschikt blijkt te zijn voor consumptie of dat niet voldoet aan de veterinaire rechtelijke voorschriften die de Gemeenschap heeft uitgevaardigd;

Overwegende dat het bij een eventueel conflict tussen Lid-Staten over de juistheid van de erkenning van een abattoir evenwel gewenst is, dat een orgaan van de Gemeenschap met het onderzoek van het desbetreffende geschilpunt wordt belast, voordat de Lid-Staten een algemeen verbod voor de overbrenging naar hun grondgebied van vlees dat uit dit abattoir afkomstig is kunnen uitvaardigen; dat die procedure wegens de bederfelijkheid van vlees zo snel mogelijk moet aanvangen en dat het derhalve gerechtvaardigd lijkt de Commissie te belasten met een dergelijk onderzoek, dat een voorlopig karakter draagt, en wel in die zin dat daardoor niet vooruitgelopen wordt op een eventuele beslissing van het Hof van Justitie;

Overwegende dat het niet gerechtvaardigd is de Lid-Staten toe te staan, om andere dan sanitaire redenen de overbrenging naar hun grondgebied van vlees te verbieden, en dat derhalve aan de eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees desgevraagd de mogelijkheid geboden moet worden om het vlees weer naar het land van herkomst te vervoeren, voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan;

Overwegende dat de eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees alsmede de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst nauwkeurig op de hoogte gesteld moeten worden van de gronden waarop een eventueel verbod berust, ten einde hen in staat te stellen zich daarover een oordeel te vormen;

Overwegende dat het wenselijk is de eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees, in geval van een geschil tussen hem en de autoriteiten van het land van bestemming over de juistheid van een verbod, in staat te stellen het advies van een neutrale deskundige in te winnen, zodat hij zodoende over meer bewijs kan beschikken;

Overwegende dat op enige gebieden, waarop zich bijzondere problemen voordoen, de onderlinge aanpassing van de voorschriften der Lid-Staten eerst na een nader onderzoek verwezenlijkt kan worden;

Overwegende dat er een verband bestaat tussen de in deze richtlijn voorziene maatregelen en veterinaire voorschriften voor levende dieren en vlees; dat de Commissie derhalve het voornemen heeft zo spoedig mogelijk ook op veterinair gebied bepaalde voorstellen te doen; dat het nochtans noodzakelijk lijkt een eerste stap te doen tot onderlinge aanpassing van de nationale voorschriften op het onderhavige gebied, waarbij de voorwaarden worden vastgesteld waaronder de

Lid-Staten de overbrenging naar hun grondgebied van vlees om veterinaire redenen mogen verbieden of beperken en waarbij voorzien wordt in een procedure voor onderling overleg;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op het handelsverkeer binnen de Gemeenschap in vers vlees, afkomstig van huisdieren behorende tot de volgende soorten: runderen, varkens, schapen en geiten, alsmede van eenhoevige dieren die als huisdieren worden gehouden.

2. Als vlees worden beschouwd alle delen van deze dieren die geschikt zijn voor menselijke consumptie.

3. Als vers vlees worden beschouwd alle vleessoorten die geen behandeling hebben ondergaan ter bevordering van de houdbaarheid; in deze richtlijn wordt echter ook als vers vlees beschouwd vlees dat een koelbehandeling heeft ondergaan.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) *Geslacht dier*: Het gehele lichaam van een slachtdier na het verbloeden en het verwijderen van de ingewanden, alsmede — behalve voor varkens — na het afstropen van de huid en het afhakken van de kop en van de ledematen ter hoogte van het carpus- en het tarsusgewricht;

b) *Bijprodukten van het slachten*: Vers vlees dat niet behoort tot het geslachte dier als omschreven onder a);

c) *Ingewanden*: De organen die zich in de borst-, buik- en bekkenholte bevinden, met inbegrip van de luchtpijp en slokdarm;

d) *Officiële veearts*: Door de bevoegde centrale autoriteiten van het land van herkomst benoemde of aangewezen veearts;

e) *Land van herkomst*: Lid-Staat vanuit welke vers vlees naar een andere Lid-Staat wordt verzonden;

f) *Land van bestemming*: Lid-Staat naar welke vers vlees uit een andere Lid-Staat wordt verzonden;

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat uit zijn gebied naar het gebied van een andere Lid-Staat slechts vers vlees wordt verzonden dat, onverminderd het bepaalde in artikel 8, voldoet aan de volgende voorwaarden:

a) het moet in een overeenkomstig artikel 4, lid 1, erkend en gecontroleerd abattoir geslacht zijn;

b) het moet afkomstig zijn van een slachtdier dat, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk III van bijlage I, voor de slachting door een officiële veearts is onderzocht en hierbij gezond bevonden is;

c) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IV van bijlage I, na het slachten op volstrekt hygiënische wijze behandeld zijn;

d) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk V van bijlage I, na de slachting door een officiële veearts onderzocht zijn en geen veranderingen of afwijkingen vertoond hebben, tenzij deze door voor de gezondheid onschadelijke parasieten zijn teweeggebracht en slechts een plaatselijk begrensd effect op de ingewanden hebben gehad;

e) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VI van bijlage I, voorzien zijn van een keuringsstempel;

f) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VII van bijlage I, gedurende de verzending naar het land van bestemming van een gezondheidscertificaat vergezeld gaan;

g) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VIII van bijlage I, na het vleesonderzoek na de slachting op volstrekt hygiënische wijze in overeenkomstig artikel 4, lid 1, erkende en gecontroleerde abattoirs of in overeenkomstig artikel 4, lid 4, erkende en gecontroleerde koelhuizen opgeslagen zijn;

h) het moet, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IX van bijlage I, op volstrekt hygiënische wijze naar het land van bestemming vervoerd worden.

2. In ieder geval mogen niet tot het handelsverkeer binnen de Gemeenschap worden toegelaten:

a) vers vlees van wilde zwijnen en cryptorchiden;

b) vers vlees dat met natuurlijke of kunstmatige kleurstoffen is bewerkt, met uitzondering van de kleurstof die is voorzien voor het in hoofdstuk VI van bijlage I voorgeschreven keuringsstempel;

c) vers vlees van dieren bij welke een of andere vorm van tuberculose is vastgesteld of een of meer levende of dode lintwormlarven zijn geconstateerd;

d) ingewanden aan welke bij het vleesonderzoek na de slachting veranderingen door voor de gezondheid onschadelijke parasieten zijn geconstateerd;

e) bloed dat met chemische stoffen is behandeld om stolling te voorkomen.

Artikel 4

1. De erkenning, bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a), dient te geschieden door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat waar het abattoir zich bevindt. Erkenning mag slechts plaatsvinden, wanneer voldaan

wordt aan het bepaalde in de hoofdstukken I en II van bijlage I en vaststaat dat zulks ook in de toekomst het geval zal zijn.

De bevoegde centrale autoriteiten verzekeren de naleving van deze bepalingen door middel van een voortdurende controle van een officiële veearts; zij moeten de erkenning intrekken indien aan deze bepalingen niet meer wordt voldaan.

2. Alle erkende abattoirs worden in een register ingeschreven, waarbij aan ieder abattoir een veterinair controlenummer wordt toegekend. Iedere Lid-Staat dient de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis te stellen van de erkende abattoirs en hun veterinaire controlenummers, alsmede van het eventuele intrekken van een erkenning.

3. Indien een Lid-Staat van mening is dat een abattoir van een andere Lid-Staat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden die voor de erkenning worden gesteld, dient hij de bevoegde autoriteit van de betrokken staat daarvan in kennis te stellen. Deze autoriteiten moeten de nodige maatregelen treffen en de autoriteiten van de andere Lid-Staat van de genomen beslissingen en de gronden waarop deze beslissingen genomen zijn in kennis stellen.

Wanneer de Lid-Staat vreest dat deze maatregelen niet genomen worden of niet voldoende zijn, kan hij zich tot de Commissie wenden, die een of meer deskundigen verzoekt advies uit te brengen. Indien de Commissie vaststelt dat aan de voorwaarden voor erkenning niet werd of niet meer wordt voldaan, kan zij de Lid-Staten machtigen om de overbrenging naar hun grondgebied van vers vlees, dat uit het betrokken abattoir afkomstig is en dat voor menselijke consumptie bestemd is, voorlopig te verbieden.

Op verzoek van de voor de erkenning verantwoordelijke Lid-Staat herroept de Commissie deze machtiging, nadat zij een of meer deskundigen verzocht heeft een nieuw advies uit te brengen en vastgesteld heeft dat de erkenning voortaan gerechtvaardigd is.

Zo mogelijk dienen de deskundigen de nationaliteit van een der Lid-Staten te bezitten; zij mogen echter niet de nationaliteit van een bij het geschil betrokken Lid-Staat bezitten. De Commissie stelt, na raadpleging van de Lid-Staten, vast hoe dit lid moet worden toegepast, in het bijzonder wat betreft het aanwijzen van deskundigen en de bij het uitbrengen van een advies te volgen procedure.

4. De erkenning van een buiten een erkend abattoir gelegen koelhuis als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub g), alsmede een eventuele herroeping van een dergelijke erkenning dienen te geschieden door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat waar het koelhuis zich bevindt.

Artikel 5

1. Een Lid-Staat kan het in de handel brengen verbieden van voor menselijke consumptie bestemd vers vlees

a) dat bij overbrenging naar zijn grondgebied niet geschikt blijkt te zijn voor consumptie, of

b) ten aanzien waarvan het bepaalde in artikel 3 niet in acht is genomen; in de in artikel 4, lid 3, genoemde gevallen is voor het uitvaardigen van een dergelijk verbod evenwel een machtiging van de Commissie vereist. In het besluit, waarbij het in de handel brengen van vers vlees verboden wordt, dient op verzoek van de eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees bepaald te worden dat terugzending is toegestaan voor zover daar uit sanitair oogpunt geen bezwaren tegen bestaan.

2. De overeenkomstig het bepaalde in lid 1 genomen besluiten van de bevoegde autoriteit moeten nauwkeurig gemotiveerd worden. Zij dienen onverwijld ter kennis te worden gebracht van de eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees, met vermelding van de rechtsmiddelen die het geldende recht biedt alsmede van de wijze waarop en de termijn waarbinnen deze rechtsmiddelen gebruikt moeten worden. Deze besluiten moeten eveneens ter kennis worden gebracht van de bevoegde centrale autoriteit van het land van herkomst.

Artikel 6

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 2, en totdat door de Europese Economische Gemeenschap eventuele nadere voorschriften worden uitgevaardigd, blijven van kracht de bepalingen van de Lid-Staten die

a) een verbod op beperking inhouden voor de overbrenging naar het grondgebied van deze staten van de volgende produkten:

aa) andere delen van het geslachte dier dan helften en vierdelen van runderen en varkens en ham, spek, borststukken, schouders, rugstukken en lendestukken van varkens;

bb) bijprodukten van het slachten die van het geslachte dier zijn gescheiden;

cc) vers vlees van eenhoevige dieren;

b) betrekking hebben op de voorwaarden voor de erkenning van koelhuizen volgens artikel 4, lid 4, en een eventuele herroeping van een dergelijke erkenning;

c) betrekking hebben op slachtdieren die met antibiotica of, ter beïnvloeding van de kwaliteit van het vlees, met oestrogene of thyreostatische stoffen dan wel „tenderisers” behandeld zijn;

d) betrekking hebben op de toevoeging van vreemde stoffen aan het verse vlees en op de behandeling van het verse vlees met inoniserende en ultraviolette stralen

2. De bepalingen van de Lid-Staten die betrekking hebben op het onderzoek van vers varkensvlees op trichinen blijven van kracht.

Artikel 7

1. De eigenaar van het vlees of degene die de beschikking heeft over het vlees kan tegen de in deze richtlijn voorziene besluiten van de bevoegde autoriteiten der Lid-Staten de rechtsmiddelen aanwenden die het geldende recht biedt.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat eigenaars van vers vlees of degenen die de beschikking hebben over vers vlees dat volgens artikel 5, lid 1, niet in de handel mag worden gebracht, bij de bevoegde bestuursinstanties kunnen eisen, dat een deskundige advies uitbrengt over de vraag, of aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1, is voldaan, voordat tot verdere maatregelen — en met name tot destructie van het vlees — wordt overgegaan.

Zo mogelijk dient de deskundige de nationaliteit van een der Lid-Staten te bezitten; hij mag echter noch de nationaliteit van het land van herkomst noch die van het land van bestemming bezitten.

De Commissie stelt, op voorstel van de Lid-Staten, een lijst op van deskundigen die met het uitbrengen van dergelijke adviezen belast kunnen worden. Na raadpleging van de Lid-Staten, stelt zij vast hoe dit lid moet worden toegepast, in het bijzonder wat betreft de bij het uitbrengen van een advies te volgen procedure.

Artikel 8

1. Totdat door de Europese Economische Gemeenschap veterinaire voorschriften worden uitgevaardigd voor het handelsverkeer in levende dieren en vers vlees binnen de Gemeenschap, blijven de desbetreffende bepalingen van de Lid-Staten van kracht, voor zover ten aanzien van het handelsverkeer in vers vlees

binnen de Gemeenschap geen andere bepalingen voortvloeien uit de leden 2 tot en met 4.

2. Wanneer in een Lid-Staat een veeziekte of een nieuwe, ernstige en besmettelijke dierenziekte is uitgebroken, kan een andere Lid-Staat voorlopig het overbrengen naar zijn grondgebied van vers vlees uit deze Lid-Staat verbieden of beperken, voor zover deze overbrenging het gevaar van een uitbreiding der ziekte met zich brengt.

3. De maatregelen die een Lid-Staat overeenkomstig het bepaalde in lid 2 heeft genomen moeten binnen een termijn van tien werkdagen ter kennis van de Commissie en de overige Lid-Staten worden gebracht met nauwkeurige vermelding van de gronden waarop zij berusten.

4. Indien de betrokken Lid-Staat het in lid 2 bedoelde verbod ongerechtvaardigd acht kan hij eisen dat in het kader van de Commissie onverwijld overleg plaatsvindt.

Artikel 9

Binnen een jaar na de bekendmaking van deze richtlijn doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden teneinde gevolg te geven aan het bepaalde in deze richtlijn en de bijlagen daarvan; zij stellen de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot alle Lid-Staten.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Tijdens zijn 24e zitting, gehouden te Brussel op 29 en 30 oktober 1962 heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht:

ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

inzake de „Ontwerp-richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap”

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het verzoek om advies van de Raad van Ministers van de Europese Economische Gemeenschap d. d. 5 juli 1962 inzake de „ontwerp-richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het verkeer in vers vlees binnen de Gemeen-

Gezien het besluit van het Bureau van het Economisch en Sociaal Comité d. d. 16 juli 1962, waarbij de Gespecialiseerde Afdeling voor de landbouw overeenkomstig art. 13 van het Reglement van Orde van het Comité wordt verzocht, een advies over dit onderwerp op te stellen,

Gezien het advies van de Gespecialiseerde Afdeling voor de landbouw d. d. 29 oktober 1962 en het rapport

van mevrouw Landgrebe-Wolff, rapporteur, welke documenten tijdens de Zitting van 30 oktober 1962 aan de voltallige vergadering van het Comité werden voorgelegd,

Overwegende dat de door de Raad vastgestelde „Verordening no. 20 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees” op 30 juli 1962 van kracht is geworden en dat de overeenkomstige Verordening inzake rundvlees volgens alle vooruitzichten op 1 april 1963 in werking treedt,

Overwegende dat een „richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap” een logische en noodzakelijke aanvulling van beide bovengenoemde verordeningen vormt,

Overwegende dat verschillen tussen de sanitaire bepalingen van de onderscheidene Lid-Staten het goederenverkeer binnen de Gemeenschap belemmeren,

Overwegende dat ook de onderlinge aanpassing van de nationale verordeningen op dit gebied een essentiële voorwaarde is voor de werking van de gemeenschappelijke markt voor landbouwprodukten in de zin van artikel 38 van het Verdrag.

Overwegende dat aan de „richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap” een belang moet worden toegekend, dat ver boven het eigenlijke toepassingsgebied uitgaat, daar de bij de verwezenlijking hiervan verkregen ervaring van nut zal zijn met betrekking tot overeenkomstige regelingen voor andere voedingsmiddelen,

Overwegende dat de overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag nagestreefde „toenemende verbetering van de levensstandaard” in de eerste plaats een inspanning inhoudt, gericht op het behoud van en de zorg voor de gezondheid van de bevolking,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT:

Het Economisch en Sociaal Comité hecht in principe zijn goedkeuring aan de ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende enkele sanitaire vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, echter onder voorbehoud van de volgende overwegingen:

Algemene Beschouwingen

1. Artikel 36 van het Verdrag voorziet weliswaar invoerbeperkingen, voor zover deze „gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van ... de gezondheid en het leven van personen, dieren en planten”; doch het bepaalt ook, dat deze beperkingen „geen middel tot willekeurige discriminatie noch een verkapt beperking van de handel tussen de Lid-Staten (mogen) vormen”.

2. De onderlinge aanpassing van de nationale bepalingen is dus een essentiële voorwaarde voor de werking van de Gemeenschappelijke Markt voor

landbouwprodukten in de zin van artikel 38. De totstandbrenging van uniforme sanitaire voorschriften voor alle zes landen dient daarom als een dringende taak te worden gezien.

3. Hierbij dient wel te worden verstaan, dat een regeling van dezelfde strekking ten aanzien van het handelsverkeer met derde landen op hetzelfde tijdstip in werking zou moeten treden als de regeling, die in de Lid-Staten als gevolg van de onderhavige richtlijn zal worden ingesteld.

4. Aan de onderhavige richtlijn dient een belang te worden toegekend, dat ver boven het eigenlijke toepassingsgebied uitgaat, daar de bij de verwezenlijking hiervan verkregen ervaring van nut zal zijn met betrekking tot overeenkomstige regelingen voor andere voedingsmiddelen.

5. Overigens dient men krachtig te streven naar een Europese harmonisatie van de bepalingen op het gehele gebied van de sanitaire regelingen. Dit maakt het tevens noodzakelijk, de wenselijkheid sterker te onderstrepen van een Europees voedingsmiddelenrecht, dat de belangen van verbruikers en producenten enerzijds en het vrije handelsverkeer anderzijds in gelijke mate dient. Het uiteindelijke doel en de weg om dit te bereiken dienen daarom zorgvuldig en met vooruitziende blik te worden bepaald.

6. De vorm van een richtlijn werd gekozen ten einde iedere Lid-Staat in de gelegenheid te stellen de op grond van de voorschriften der Gemeenschap noodzakelijk geworden aanpassingen overeenkomstig zijn eigen wetgevingstechniek te verwezenlijken. Dit maakt tot op zekere hoogte een pragmatische behandeling mogelijk; voorwaarde hiervoor is evenwel een zeer duidelijke vaststelling van de sanitaire minimum-eisen.

7. Ten aanzien van het handelsverkeer in vers vlees is voorts een gelijktijdige toepassing noodzakelijk van op het niveau der Gemeenschap geharmoniseerde veterinaire bepalingen voor levende dieren en vlees. In velerlei opzicht vormen deze bepalingen immers juridisch een eenheid met de sanitaire regeling op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap.

8. Het gehele samenstel van de nodige maatregelen moet enerzijds een zonder wrijving verlopend handelsverkeer binnen de Gemeenschap, anderzijds de „bescherming van de gezondheid van personen en dieren” dienen. De door het Verdrag nagestreefde „toenemende verbetering van de levensstandaard” dient gepaard te gaan met een daadwerkelijke inspanning voor het behoud van en de zorg voor de gezondheid van de bevolking.

9. Volgens het voorstel van de Commissie is de richtlijn van de Raad op artikel 43 van het Verdrag te gegrond. Om de volgende redenen zijn hier grote belangen van de landbouw in het geding:

a) het goederenverkeer, in dit geval het handelsverkeer in vers vlees, dient onbelemmerd door bijzondere nationale sanitaire bepalingen tussen de zes lan-

den plaats te vinden; nationale sanitaire bepalingen zouden slechts uit hoofde van de bescherming van de volksgezondheid dienen te worden toegepast. Deze bepalingen mogen op generlei wijze worden gebruikt om het handelsverkeer tussen de Lid-Staten te belemmeren;

b) noch voor de agrarische producent, noch voor de handel mag ten gevolge van onduidelijkheden in de bepalingen bij de verzending van deze bijzonder bederfelijke produkten risico ontstaan, hetgeen weer met een belemmering zou gelijkstaan;

c) niet alleen met het oog op de gerechtvaardigde eisen van de verbruikers, doch ook in de zin van de nagestreefde verhoging der prestatie, welke ook een verbetering van de kwaliteit in de ruimste zin inhoudt, dient in aller belang te worden vermeden, dat er door een onvolledige naleving van de sanitaire bepalingen een vermindering van de kwaliteit zal optreden;

d) met het oog op de toenemende betekenis van de Gemeenschappelijke Markt als een economische ruimte van hoog niveau ten aanzien van de produktie van en het handelsverkeer in goederen dienen ook overeenkomstige maatstaven aan de sanitaire voorschriften te worden aangelegd. Zo niet, dan zou het gevaar bestaan, dat op een later tijdstip niet meer aan de voorwaarden zou kunnen worden voldaan voor de handel met die landen, waarin strengere hygiënische bepalingen gelden. Hieruit zou een benadeling van de landbouw der E.E.G.-landen kunnen voortvloeien;

e) de toepassing van de op grond van de richtlijn vast te stellen nationale bepalingen zal voorts in bepaalde gevallen aanzienlijke investeringen noodzakelijk maken, zodat men niet zonder meer van geval tot geval wijzigingen kan aanbrengen. Bovendien zullen de aanvullende of gewijzigde bepalingen soms reeds tientallen jaren bestaande nationale bepalingen moeten vervangen, doch van hun kant dienen zij ook weer langeretijd van kracht te kunnen blijven. Daarom is het noodzakelijk, bij het vaststellen van de eisen niet alleen bijzondere zorgvuldigheid, doch ook een zekere gestrengheid te betrachten. Om verschillende redenen is er namelijk een duidelijke neiging te bespeuren, de kwalitatieve en hygiënische eisen steeds hoger te stellen. Noodzakelijkerwijs moet bij een verhoging van de levensstandaard met deze ontwikkeling rekening worden gehouden.

10. Met het oog op de grote betekenis van de agrarische produktie verzoekt het Economisch en Sociaal Comité, bij de behandeling van sanitaire vraagstukken in principe hoog te willen grijpen. Zij stelt er prijs op, dat met deze beschouwingen rekening wordt gehouden bij alle latere maatregelen betreffende sanitaire vraagstukken. Het Economisch en Sociaal Comité geeft uitdrukkelijk haar goedkeuring aan het voorstel van de Commissie van een „richtlijn tot regeling van sanitaire vraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees binnen de Gemeenschap”; zij beschouwt deze richtlijn als een waardevolle bijdrage tot het nagestreefde doel, met voorbehoud evenwel van de hieronder weergegeven opmerkingen ten aanzien van afzonderlijke artikelen.

Bijzondere opmerkingen

11. Het Comité stelt voor, de volgende tekst aan artikel 1 van de ontwerp-richtlijn te doen voorafgaan:

„De onderlinge aanpassing van de sanitaire bepalingen der zes Lid-Statens zal van nut zijn zowel voor het onder zo gunstig mogelijke omstandigheden verkrijgen van een bescherming van de gezondheid van de bevolking en van de dieren als met het oog op de opheffing van de belemmeringen van de handel in vers vlees binnen de Gemeenschap. In deze geest dienen de onderstaande artikelen te worden opgevat”.

Artikel 1

12. Volgens lid 3 moet vlees als vers worden beschouwd wanneer het geen behandeling heeft ondergaan ter bevordering van de houdbaarheid; in de zin van deze richtlijn wordt vlees ook als vers beschouwd wanneer het een koelbehandeling heeft ondergaan, dit overeenkomstig de door de vertegenwoordiger van de Commissie gegeven interpretatie.

13. Het Economisch en Sociaal Comité is van mening, dat de uitdrukking „koelbehandeling” nader gedefinieerd zou moeten worden. Hiertoe stelt het voor, artikel 1 als volgt te formuleren:

„1. Deze richtlijn heeft betrekking op het intra-communautaire handelsverkeer in vers vlees, afkomstig van huisdieren behorende tot de volgende soorten: runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen, en dat overeenkomstig artikel 3, 1 a), wordt verkregen. Als vers vlees in de zin van deze richtlijn wordt ook beschouwd het vlees dat bij welke temperatuur dan ook een koelbehandeling heeft ondergaan.

2. Als vlees worden beschouwd alle delen van deze dieren die geschikt zijn voor menselijke consumptie.

3. Als vers vlees worden beschouwd alle vleessoorten die geen behandeling hebben ondergaan ter bevordering van de houdbaarheid, onverminderd het bepaalde in lid 1 van dit artikel met betrekking tot vlees, dat aan een koelbehandeling is onderworpen.”

Artikel 2

14. In lid a), b) en c) van artikel 2 worden definities gegeven van de begrippen „geslacht dier”, „bijprodukten van het slachten” en „ingewanden”. Met het oog op de in de afzonderlijke landen geldende gewoonten is het Economisch en Sociaal Comité van mening, dat deze definities niet toereikend zijn. Zij kunnen namelijk aanleiding geven tot onduidelijkheden en dienen daarom te worden toegelicht.

15. Zeer in het algemeen is het wenselijk te achten, een definitie te geven van alle met dit samenstel van vraagpunten verbonden begrippen, waarbij dan tevens met de in de handel gebruikelijke aanduidingen rekening gehouden dient te worden.

16. Ten aanzien van d) „Officiële veearts”, zou men volgens het Economisch en Sociaal Comité nog dienen

te onderzoeken, of deze term in alle zes landen betrekking heeft op personen met dezelfde technische kwalificaties en beroepservaring. Gezien de buitengewoon grote verantwoordelijkheid die deze functie met zich medebrengt is het gewenst, dat nadere aanduidingen worden gegeven omtrent opleiding en beroepservaring van de betrokkenen.

17. Het Economisch en Sociaal Comité beveelt aan, in art. 2 d) de beperkende vermelding „van het land van herkomst” te schrappen, aangezien ook in het land van bestemming de keuringen uitsluitend door officiële veeartsen dienen te geschieden.

Artikel 3

18. Volgens lid c mag alleen dat vlees in het land van bestemming worden ingevoerd, dat „overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IV van bijlage I, na het slachten op volstrekt hygiënische wijze is behandeld”.

19. Het Economisch en Sociaal Comité is van mening dat de woorden „na het slachten” geschrapt dienen te worden, aangezien zij een beperking inhouden.

20. Verder lijken haar in art. 3, lid 2, de woorden „in ieder geval” overbodig toe.

Artikel 4

21. Ten aanzien van art. 4, lid 1, vraagt het Economisch en Sociaal Comité zich af of de controleplicht uitsluitend tot de centrale instantie van de Lid-Staten beperkt moet blijven. Mede met het oog op een groter vertrouwen in de daadwerkelijke toepassing van de onderhavige richtlijn in de verschillende landen, zou het wenselijk zijn bepaalde controlebevoegdheden aan de Commissie te verlenen. Deze zou ten dien einde gerechtigd moeten zijn om zich door het nemen van steekproeven te vergewissen van het feit dat de voorschriften van de onderhavige richtlijn opgevolgd worden.

22. Mocht de Commissie bij een dergelijke controle tot de conclusie komen, dat aan de voorwaarden voor erkenning niet of niet meer wordt voldaan, dan dient zij, naar het oordeel van het Comité, onmiddellijk gebruik te kunnen maken van de haar in lid 3 van dit artikel toegekende bevoegdheden.

23. Een dergelijke verruiming van bevoegdheden van een communautair orgaan zou volledig in overeenstemming zijn met het streven naar een Europees sanitair- en voedingsmiddelenrecht.

24. Ten aanzien van lid 3 is met nadruk gewezen op de wenselijkheid van een snellere afhandeling van de gencemde klachten. Tijdverlies schept een verwarde toestand, die het handelsverkeer belemmert of de kwaliteit van de waren vermindert.

25. Genoemd doel kan worden gerealiseerd door een verruiming van de bevoegdheden van de Commissie op het gebied van de controle. Met het oog hierop stelt het Comité voor, behalve de bevoegde centrale

autoriteit van het land van herkomst, ook de Commissie direct in kennis te stellen van klachten van de zijde van het land van bestemming.

26. De tekst van lid 3 zou dan als volgt komen te luiden:

„Indien een Lid-Staat van mening is dat een abattoir van een andere Lid-Staat niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden die voor de erkenning worden gesteld, dient hij de bevoegde *centrale* autoriteit van de betrokken staat *en de Commissie* daarvan in kennis te stellen. De autoriteiten *van de betrokken Lid-Staat* moeten de nodige maatregelen treffen en de autoriteiten van de andere Lid-Staat *en de Commissie* van de genomen beslissingen en de gronden waarop deze beslissingen genomen zijn in kennis stellen.

Wanneer de *Commissie* vreest dat deze maatregelen niet genomen worden of niet voldoende zijn, *verzoekt zij één of meer deskundigen advies uit te brengen. Indien de Commissie vaststelt* (overige tekst ongewijzigd).

Artikel 5

27. Artikel 5, 1, bepaalt volgens de Duitse tekst dat „beim Verbringen in sein Gebiet ein Mitgliedstaat untersagen kann, frisches Fleisch unter bestimmten Bedingungen in den Verkehr zu bringen”. In de Franse en Italiaanse tekst kan deze formulering aanleiding geven tot misverstand. Ook hierin dient duidelijk tot uitdrukking te worden gebracht, dat niet beslist gedacht is aan een onderzoek direct aan de grens. Het Economisch en Sociaal Comité heeft in dit verband voorkeur uitgesproken voor onderzoek op de plaats van bestemming.

28. Verder is het Economisch en Sociaal Comité van mening, dat het toepasselijk zijn van lid 1 a) en 1 b) uitsluitend door een officiële veearts mag geschieden.

Artikel 6

29. De wens werd uitgesproken, dat in lid 1, a), aa), ook uitgebeend vlees en voor de detailverkoop gereed vlees zouden worden opgenomen. De vertegenwoordiger van de Commissie deelde mede, dat bepalingen te dien aanzien wel in voorbereiding zijn, doch dat er nog vele technische problemen moeten worden opgelost.

Ten aanzien van artikel 6, 1, c), stelt het Economisch en Sociaal Comité de volgende formulering voor:

„c) betrekking hebben op de behandeling van slachtdieren met stoffen die in staat zijn, aan het verse vlees een voor de gezondheid schadelijke of ongewenste eigenschap te verlenen, zoals antibiotica, oestrogene of thyreostatische stoffen, of „tenderisers”.

Artikel 7

30. Omtrent de in lid 2, derde alinea, genoemde lijst van deskundigen die met het uitbrengen van

dergelijke adviezen belast kunnen worden, zou ter bespoediging van de afwikkeling het voorstel als volgt dienen te worden aangevuld:

„in de daartoe geschikte vorm een *hulpdienst* in te stellen die het mogelijk maakt een deskundige af te vaardigen die in korte tijd de geschillen kan oplossen”.

31. De factor tijd is immers met het oog op deze waren, die in het bijzonder aan bederf onderhevig zijn, van zeer groot belang.

Artikel 8 en 9

32. Twaalf maanden na de bekendmaking van de richtlijn dienen de zes Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden. Tot dat tijdstip blijven op grond van artikel 8 de desbetreffende bepalingen van de Lid-Staten van kracht.

33. Daartegen wordt het bezwaar aangevoerd dat hierdoor een belemmering van het handelsverkeer zou kunnen ontstaan ten gevolge van een vergroting van het risico voor de handel, daar hoewel de verordeningen voor de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de markt in de sectoren varkensvlees en rundvlees dan reeds van kracht zijn, er tegen het overbrengen van vers vlees op grond van artikel 36 bezwaren kunnen worden gemaakt, zolang er geen uniforme regeling van de sanitaire bepalingen bestaat.

34. Verder wijst het Economisch en Sociaal Comité er nogmaals op, dat de gelijktijdige toepassing van de bepalingen inzake veeziekten met betrekking tot levende dieren en vlees onontbeerlijk en een uitgebreide regeling van bepalingen op sanitair gebied op Europees niveau noodzakelijk is.

35. Een dienovereenkomstige aanvulling van de tekst zou daarom naar de mening van het Economisch en Sociaal Comité door de Commissie aan het slot van art. 8, lid 1, dienen te worden aangebracht.

36. Verder stelt het Economisch en Sociaal Comité voor, lid 2 van artikel 8 als volgt te wijzigen:

„Wanneer in een Lid-Staat een veeziekte of een nieuwe, ernstige en besmettelijke dierenziekte is uitgebroken, en indien de noodzakelijke sanitaire maatregelen niet onmiddellijk worden toegepast, kan een andere Lid-Staat voorlopig het overbrengen naar zijn grondgebied van vers vlees uit deze Lid-Staat verbieden of beperken, voor zover door het uitblijven van deze maatregelen deze overbrenging het gevaar van een uitbreiding der ziekte met zich medebrengt.”

Bijlage I

37. Het Economisch en Sociaal Comité ziet ervan af, met betrekking tot bijlage I een uitvoerig advies uit te brengen, aangezien een voldoende gespecialiseerde kennis voor de beoordeling van de technische details bij de leden niet aanwezig mag worden verondersteld. Aan de hand van een gedetailleerde toelichting heeft het bepaalde vraagstukken aan een onderzoek onderworpen; naar aanleiding hiervan beveelt het de volgende punten in de bijzondere aandacht van de Commissie aan:

38. *Hoofdstuk I, 1, e*): De gestelde eis van gescheiden opslagplaatsen voor ieder van de produkten talg, huiden, horens en hoeven lijkt overdreven toe. Huiden, horens en hoeven kunnen zonder bezwaar in dezelfde opslagplaats worden ondergebracht. De voor menselijke consumptie bestemde talg kan tezamen met het vlees, de talg voor industriële doeleinden tezamen met de huiden worden opgeslagen.

39. *Hoofdstuk I, 1, h*): het Economisch en Sociaal Comité stelt voor dit punt de volgende redactie voor:

„De lokalen en inrichtingen moeten het mogelijk maken, het in deze richtlijn voorgeschreven veterinaire onderzoek te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren”.

40. *Hoofdstuk I, 1, l*): De in dit punt gestelde eisen zouden met uitzondering van de bepalingen inzake de muurbekleding voor alle lokalen moeten gelden en niet alleen voor de slachtlouken.

41. *Hoofdstuk II, 5, e*): Voor dit punt stelt het Economisch en Sociaal Comité de volgende formulering voor:

„een in hygiënisch opzicht niet onberispelijk verband aan de hand dragen”.

42. *Hoofdstuk III, 10*: De inleidende zin van dit punt zou volgens het Economisch en Sociaal Comité als volgt dienen te luiden:

„Ten behoeve van de handel binnen de Gemeenschap mogen niet worden geslacht:”

43. *Hoofdstuk III, 10, b*): Daar het met het oog op de wisselende omstandigheden niet mogelijk is, de tijden nauwkeurig voor te schrijven, zou dit punt dienen te luiden:

„dieren, die kennelijk vermoeid of zeer onrustig zijn”.

44. Verder zou als punt d) dienen te worden toegevoegd:

„dieren, bij welke brucellose is vastgesteld”.

Aldus besloten te Brussel op 30 oktober 1962.

De Voorzitter
van het
Economisch en Sociaal Comité
Émile ROCHE

